

Πάντα τὰ ἔθνη

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΕΤΟΣ ΜΑ' • ΤΕΥΧΟΣ 164 • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ - ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2022

PATRIARCADO ECUMENICO

Sacra Arquidiócesis de Buenos Aires y Sudamérica

Lerma 260. C1414AZF CABA. Argentina. Τηλ. +54 11 45085402-04. www.ortodoxia.com.ar

Αριθμ. Πρωτ. 67-2022

Τῷ Σεβασμιωτάτῳ Μητροπολίτῃ Φαναρίου
κυρίῳ Ἀγαθαγγέλῳ

Εἰς Ἀθήνας.

Σεβαστέ μοι Γέροντα,

Διά τοῦ παρόντος καί ἐπ'ὀνόματι τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου τῆς καθ' ἡμᾶς Ἐπαρχίας ταπεινῶς ἐκφράζω τήν ἀπειρον εὐγνωμοσύνην ἡμῶν δι'ὅτι ἔπραξε ἡ Ὑμετέρα Σεβασμιότης μετὰ τῶν συνεργατῶν Αὐτῆς σχετικῶς πρός τό ταπεινόν μου αἶτημα ἀφορῶν τήν ἀποστολήν λειτουργικῶν ἀμφίων διὰ τὸν ἐνθάδε κλήρον, ὅπως καί λειτουργικῶν βιβλίων καί πλούσιον ὑλικόν διὰ τήν κατήχησιν τῶν πιστῶν.

Συναισθάνθην προσωπικῶς τήν πατρικήν Ὑμῶν συμπαράστασιν καί εὐλογίαν περισσότερον τώρα ἀπό κάθε ἄλλην φοράν διότι γνωρίζω πόσον δυσχερὴ εἶναι ἀκόμα τὰ πράγματα εἰς τήν Μητέρα Πατρίδα Ἑλλάδα. Δι'αὐτόν τόν λόγον, καί δι'ὅλης τῆς ἀγάπης Σας πρός τό πρόσωπόν μου καί πρό παντός πρός τήν ἱεραποστολικήν ταύτην Μητρόπολιν, ἣν ἀναξίως ποιμάνω, ἀποστέλλω υἱικῶς τό παρόν ταπεινόν μου εὐχαριστήριον γράμμα μετὰ τῆς εὐκρινούς μου εὐγνωμοσύνης διὰ τήν ἱκανοποιητικήν καί λίαν εὐμενὴν Σας παρηγορίαν καί βοήθειαν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, εὐγνωμονῶν ἀπαξ ἔτι τήν Ὑμετέραν Σεβασμιότητα διὰ τό εὖσπλαχρον Αὐτῆς ἐνδιαφέρον, τὰς δε προσευχάς Αὐτῆς ἐξαιτούμενος, ὑποδιατελῶ

Ἐν Μπουένος Ἀίρες, τῇ 25ῃ Αὐγούστου 2022

Ὁ Μπουένος Ἀίρες Ἰωσήφ

Έργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας

Συνήλθε τὴν 22α Νοεμβρίου 2022, ἡ Ἱερά Σύνοδος τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τὴν Προεδρία τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου κ. Θεοδώρου Β΄, στὸ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Μονῆς Ἀγίου Γεωργίου Παλαιοῦ Καῖρου.

Τὴν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν κήρυξε ὁ Μακαριώτατος, ὁ ὁποῖος ἀπνύθυνε χαιρετισμὸ πρὸς τοὺς Συνοδικούς Ἀρχιερεῖς, τονίζοντας μεταξύ ἄλλων τὸν συμ-

βολισμό τῆς συγκλήσεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου στὸν ἴδιο ἱερό κῶρο, ὅπου ἀναπαύονται πολλοί ἐκ τῶν ἀοιδίμων Προκατόχων του, οἱ ὁποῖοι ἐμόγησαν γιὰ τὴν υπεράσπιση τῆς ἐνότητος καὶ τῶν δικαίων τοῦ πρεσβυγενοῦς Πατριαρχικοῦ Θρόνου.

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Γέρων Λεοντοπόλεως κ. Γαβριήλ, Γενικός Πατριαρχικός Ἐπίτροπος, ἀντιφώνησε τὸν Μακαριώτατο ἐκ μέρους τῶν Σεβασμιωτάτων καὶ Θεοφιλεστάτων Ἱεραρχῶν.

Κατόπιν ὁ Πατριάρχης ἐνημέρωσε διά μακρῶν τὴν Ἱερά Σύνοδο γιά τὸ ἐπιτελεσθέν ἔργο του κατὰ τὴν διαρρεῦσασα χρονικὴ περίοδο, ἀπὸ τοῦ Ἰανουαρίου ἐ.ἔ. ἕως σήμερα, σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς Πρωθιεραρχικῆς διακονίας του.

Ἀκολουθῶς, ἡ Ἱερά Σύνοδος ἀσχολήθηκε ἐκτενῶς καὶ ἀναλυτικῶς μέ τὸ θέμα τῆς ἀντικανονικῆς εἰσπηδήσεως τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας στήν ἐνόριο πνευματική καὶ ποιμαντική δικαιοδοσία τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας, στήν Ἠπειρο τῆς Ἀφρικῆς, ὑπὸ τὸν συντονισμό τοῦ φερομένου ὡς «Πατριαρχικοῦ Ἐξάρχου Ἀφρικῆς» τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας, Μητροπολίτη Κλίν Λεωνίδα Γκορμπατσώφ.

Μετά ἀπὸ διαλογικὴ συζήτηση ἡ Ἱερά Σύνοδος προχώρησε στήν καθαίρεση ἀπὸ τοῦ ὑψηλοῦ ὑπουργήματος τῆς Ἀρχιερωσύνης τοῦ τέως Μητροπολίτη Κλίν Λεωνίδα διά σειρά Κανονικῶν παραπτωμάτων (εἰσπήδηση σέ δικαιοδοσία παλαιφάτου Ἐκκλησίας, καθιέρωση ἀντιμνησίων, διανομὴ ἁγίου Μύρου, ἐξαγορά διὰ χρημάτων γηγενῶν κληρικῶν ἀκόμη καὶ καθηρημένων, φατρία, ἐθνοφυλετισμὸ κ.ἄ.) καὶ κατεδίκασε τίς καινοφανεῖς ἐκκλησιολογικοπολιτικές «θεωρίες» περὶ διαποιμάνσεως τοῦ Ρωσικοῦ κόσμου ἀνά τὴν ὑψηλὴ ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐθνικότητος.

Τέλος, κατόπιν τῆς πολυμήνου ἀγνοήσεως καὶ σιωπῆς τοῦ Πατριάρχου Μόσχας κ. Κυρίλλου πρὸς τίς ἑγγραφες διαμαρτυρίες τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καὶ Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεοδώρου Β΄ πρὸς αὐτόν, περὶ ἀνακλήσεως τῶν ἐκ τοῦ Βορρᾶ «Ἐξαρχικῶν» ὀργάνων του ἀπὸ τὴν Ἀφρικὴ, διεκόπτεται ἄχρι καιροῦ ἡ μνημόνευση τοῦ ὀνόματος τοῦ Πατριάρχου Μόσχας ἀπὸ τὸν Προκαθήμενο τῆς Ἀλεξανδρινῆς Ἐκκλησίας.

Τὴν 23η Νοεμβρίου συνεχίσθηκαν οἱ ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, μέ τὴν ἀνάγνωση εἰσηγήσεων ἀπὸ δύο Ἱεράρχες τοῦ Ἀλεξανδρινοῦ Θρόνου, τὸν Σεβ. Μητροπολίτη Καμπάλας κ. Ἱερώνυμο καὶ τὸν Θεοφ. Ἐπίσκοπο Τολιάρας καὶ Νοτίου Μαδαγασκάρης κ. Πρόδρομο, οἱ ὅποιοι ἀντιστοίχως ἀνέπτυξαν τὰ θέματα: «Νομικὴ ἀναγνώριση/ὑπόσταση Ἱερᾶς Μητροπόλεως σέ ἀγγλόφωνο κράτος (Ἀγγλικὸ Δίκαιο)» καὶ «Νομικὴ ἀναγνώριση/ὑπόσταση Ἱερᾶς Μητροπόλεως σέ γαλλόφωνο κράτος (Γαλλικὸ Δίκαιο)». Ἀκολούθησε γόνιμη ἀνταλλαγή ἀπόψεων

περὶ τῶν ὡς ἄνω σημαντικῶν εἰσηγήσεων.

Ἐπίσης, συζητήθηκαν, ἐκτενῶς, ἐπιμέρους θέματα διοικητικῆς φύσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν Ἐπαρχιῶν σέ συνάρτηση μέ τίς κατὰ τόπους κρατικές νομοθεσίες, ὡς καὶ ποιμαντικῆς φύσεως σημαντικὰ ζητήματα.

Τὴν 24η Νοεμβρίου 2022, ὁ Μακαριώτατος καὶ τὰ Μέλη τῆς Ἱερᾶς Συνόδου παρέστησαν συμπροσευχόμενοι κατὰ τὴν τελεσθεῖσα θεία Λειτουργία στοῦ Καθολικὸ τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Μονῆς Ἀγίου Γεωρ-

γίου Παλαιού Καΐρου, επί τη ιερᾷ μνήμῃ τοῦ Ἁγίου Πέτρου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας, μετὰ τό πέρασ τῆς ὁποίας ἐψάλη ἱερό μνημόσυνο ὑπέρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ αἰοδύμου Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας κυροῦ Πέτρου Ζ΄, ὡς καί δέσπῃ ἐπὶ τοῦ τάφου του ἀπὸ τόν Μακαριώτατο.

Ἀκολούθως, ἄρχισαν οἱ ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου μέ τήν περικόσμηση ἀπὸ τόν Πατριάρχη μέ τόν Ἀνώτερο Ταξιάρχην Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου τῶν Σεβα-

σμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ζάμπιας κ. Ἰωάννη, Ναυκράτιδος κ. Παντελεήμονος καί Μπουρούντι καί Ρουάντας κ. Ἰννοκεντίου, ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαετοῦς εὐόρκου ἀρχιερατείας.

Ἐν συνεχείᾳ, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ναυκράτιδος κ. Παντελεήμων, Ἀρχιγραμματεὺς τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ἀνέπτυξε εἰσήγηση μέ θέμα: «Ὁργάνωση καί διεξαγωγή Πατριαρχικῆς ἐπισκέψεως σέ ἐκκλησιαστική Ἐπαρχία τοῦ Θρόνου». Διεξήχθη, ἐπίσης, διαλογικὴ συζήτηση γιὰ ἰδιαίτερα ποιμαντικά καί διοικητικά θέματα, τὰ ὁποῖα παρουσίασαν οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Μέμφιδος κ. Νικόδημος, Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος Καΐρου, Ζάμπιας κ. Ἰωάννης, Κινσάσας κ. Θεοδόσιος καί Κανάγκας κ. Χαρίτων.

Κατόπιν ἡ Ἱερά Σύνοδος, τῇ εἰσγησί τοῦ Μακαριωτάτου Πάπα καί Πατριάρχου, προέβη στήν μετὰ-θεση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Νιέρι κ. Νεοφύτου στήν Ἱερά Ἐπισκοπὴ Ἐλντορέντ τῆς Κένυας, ἐνῶ ἐξέλεξε τόν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμ. κ. Πανάρετο Κυκκώτη σέ Ἐπαρχιοῦχο Ἐπίσκοπο Νιέρι καί τόν Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμ. κ. Χρυσόστομο Ξυνό σέ Βοηθὸ Ἐπίσκοπο Βερενίκης.

Ἀκόμῃ, ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Ταμιάθεως κ. Γερμανός, Προϊστάμενος τῆς Ἱερᾶς Πατριαρχικῆς Μονῆς Ὁσίου Σάββα Ἀλεξανδρείας, προεβιβάσθη σέ Τιτουλάριο Μητροπολίτη Ταμιάθεως. Τέλος ὁ Θεοφιλ. Βοηθός Ἐπίσκοπος Κωνσταντιανῆς κ. Κοσμάς ὁρίσθηκε ὡς Πατριαρχικὸς Ἐπίτροπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μπραζαβίλ καί Γκαμπόν.

Κατακλείων τίς ἐργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, ὁ Πατριάρχης συνεχάρη τόν αἰτιολογημένως ἀπουσιάζοντα Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νιγηρίας κ. Ἀλέξανδρο ἐπὶ τῇ συμπληρώσει 25οῦς πολυκάρπου ἀρχιερατικῆς καί ἱεραποστολικῆς διακονίας. Ἐξέφρασε, ἐπίσης, ὁλόθυμες εὐχαριστίες πρὸς ὅλους τοὺς Ἱεράρχες τοῦ Ἀποστολικοῦ Θρόνου τοῦ Ἁγίου Μάρκου γιὰ τό κοπιῶδες καί θυσιαστικὸ ποιμαντικὸ ἔργο ποὺ ἐπιτελοῦν στήν Ἀφρική, ἐπισημαίνοντας ὅτι στό ἐπίκεντρο τῆς ἱεραποστολικῆς δράσεως παραμένει σταθερά ἡ πνευματικὴ κατάρτιση τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος, ὁ εὐαγγελισμός καί ἡ ποιοτικὴ ἀναβάθμιση τῆς ζωῆς τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν.

Ἀπὸ τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας

ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ

(Ένα κείμενο του 1901)

Εξυπηρετώντας, δυστυχώς, τούς ιμπεριαλιστικούς σκοπούς του τσαρικού κράτους, ή ρωσική έξωτερική ιεραποστολή, από τις άπαρχές της ως τον 19^ο αιώνα, επιδίωκε — μέ φωτεινή αλλά μοναδική εξαίρεση τον άγιο Στέφανο της Πέρμ (βλ. «Πάντα τά Έθνη», τ. 57/1996, σελ. 3-7) — τόν έκρωσιισμό καί τήν πολιτιστική άφομοίωση των έκχριστιανιζόμενων είδωλολατρικών φυλών τής Άσίας (βλ. «Πάντα τά Έθνη», τ. 66/1998, σελ. 25-27). Από τόν 19^ο αιώνα, όμως, τό ιεραποστολικό έργο, χάρη στον «πατριάρχη» των Ρώσων ιεραποστόλων Ίννοκέντιο Βενιαμίνωφ, μητροπολίτη Μόσχας (βλ. «Πάντα τά Έθνη», τ. 62/1997, σελ. 35-39 καί τ. 786/2001, σελ. 12-13), πήρε θεολογικά όρθή κατεύθυνση, τήν όποία άκολούθησε ως τή βίαιη παύση του, τό 1917. Έτσι, γιά μισό περίπου αιώνα, βασική άρχή τής ρωσικής ιεραποστολής θά εΐναι ή «διάκριση ανάμεσα στον ευαγγελισμό καί τόν πολιτιστικό ιμπεριαλισμό, καθώς καί ή άπόρριψη τής πλατιά διαδεδομένης ανάμεσα στους δυτικούς ιεραποστόλους συνταύτισης του Χριστιανισμού μέ τήν εύρωπαϊκή κουλτούρα» (M. Oleksa, *Alaskan Missionary Spirituality*, New York - Mahwah 1987, σελ. 125). Στο θέμα αυτό αναφέρεται ένα σημαντικό κείμενο κάποιου Ρώσου ιερομονάχου Διονυσίου, πού δημοσιεύθηκε ως κύριο άρθρο στο περιοδικό «Άμερικανός Όρθόδοξος Άγγελιοφόρος» (τεύχος 6 του 1901) καί άναδημοσιεύεται έδω μεταφρασμένο γιά τούς άναγνώστες μας ως πάντοτε επίκαιρο.

Μ.Σ.Π.

Τά κύρια προβλήματα καί ὁ χαρακτήρας τῆς ρωσικῆς ὀρθόδοξης ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Δυτική μή ὀρθόδοξη Ἱεραποστολή

Αν οἱ ὀρθόδοξες ρωσικές ἐξωτερικές ἱεραποστολές μας εἶναι καθαρά πνευματικές, τότε δέν ἔχουν, καί δέν μποροῦν νά ἔχουν, πολιτικό χαρακτήρα. Ὅπως στό παρελθόν ἔτσι καί τώρα δέν προσπαθοῦν νά ἀποκτήσουν ἐξουσία ἢ ἐπιρροή πολιτική. Δέν θεωροῦν τή διάδοση τοῦ Χριστιανισμοῦ ὡς μέσο ἀπλῶς ὑπαγωγῆς τῶν πρωτόγονων εἰδωλολατρῶν στήν ἐξουσία τῆς Ρωσικῆς Κυβερνήσεως. Αὐτό εἶναι ὑπόθεση τοῦ Κράτους καί τῶν διπλωματικῶν τοῦ ἀποστολῶν, ὅχι τῆς Ἐκκλησίας καί τοῦ ἱεραποστολικοῦ τῆς προσωπικοῦ. Ἡ ἱστορία, ἄλλωστε, ἀποδεικνύει ὅτι μέ ἐπιτυχία ἄσκησαν τό ἔργο τῆς μεταστροφῆς εἰδωλολατρῶν στόν Χριστό ἐκεῖνοι μόνο οἱ ἱεραπόστολοι πού εἶχαν ἀποκλειστικά πνευματικούς στόχους, ἀποβλέποντας στήν ψυχική ὠφέλεια τῶν παγανιστῶν καί μένοντας μακριά ἀπό κάθε πολιτική μηχανορραφία. Γι' αὐτό οἱ ἐξωτερικές ἱεραποστολές μας, ὅπως στό παρελθόν ἔτσι καί στό παρόν, ὑπηρετοῦν ἀποκλειστικά τόν κορυφαῖο στόχο τῆς Ρωσικῆς Ὀρθόδοξης Ἐκκλησίας, τόν πνευματικό φωτισμό τῶν εἰδωλολατρῶν (βλ. Ματθ. 28,19-20).

Πολύ πρόσφατα ἀναφέρθηκε δημόσια στό γεγονός αὐτό ἕνας ἀπό τούς ἱεραποστολικούς ἐπισκόπους μας, ὁ Σεβασμιώτατος πρῶν Ἀλάσκας καί Ἀλεουτίων Νήσων, τώρα Συμφερουπόλεως, Νικόλαος στό ἀποχαιρετιστήριο μήνυμά του πρὸς τόν Πρόεδρο τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν: «Ἡ Ἐκκλησία μας ποτέ δέν ἀναμειγνύεται στήν πολιτική καί ὁ κλῆρος μας ποτέ δέν συμμετέχει σέ πολιτικές ἱντριγκες εἴτε στήν πατρίδα μας εἴτε ὅπουδήποτε ἄλλου. Θά ἦταν λάθος ἂν μᾶς ταυτίζατε μέ τούς Ἰησούντες. Ἡ Ἐκκλησία μας μᾶς ἐπιτρέπει μόνο νά μεσολαβοῦμε ὑπέρ τῶν καταπιεζόμενων ἢ ἐκεῖνων πού ὑποφέρουν ἄδικα, ὅπως ἔχω κάνει ἀρκετές φορές σ' ἐσᾶς, ἀλλά ποτέ νά ὑποκינוῦμε πολίτες σέ ἐξέγερση καί προδοσία».

Ἔτσι, ἐντελῶς ἄθικτες ἀπό πολιτικές τάσεις, ἔχουν ἀποδειχθεῖ οἱ ἱεραποστολές μας καί σέ ἄλλες χῶρες, ὅπως, γιά παράδειγμα, στήν Ἰαπωνία. Σ' αὐτή τή χώρα ὁ Σεβασμιώτατος ἐπίσκοπος Νικόλαος (Κασάτκιν) ἔχει δημιουργήσει μίαν ἐθνική Ἐκκλησία πού ἀπαρτίζεται ἀπό Ἰάπωνες. Ὅλοι οἱ ντόπιοι ἱερεῖς, κήρυκες

κ.λπ. ἔχουν διδαχθεῖ ἀπό Ἰάπωνες δασκάλους, στήν ἱαπωνική γλώσσα καί μέ τό ἱαπωνικό πνεῦμα. Αὐτό τό γεγονός, ὅτι ἡ Ὀρθόδοξη Ἐκκλησία τῆς Ἰαπωνίας ζεῖ ἤδη τή δική της ζωή, εἶναι μιά ἀσφαλῆς ἐγγύηση γιά τή διάρκεια τῆς ζωτικότητάς της.

Οἱ ἐξωτερικές μας ἱεραποστολές, λοιπόν, σαφέστατα δέν εἶναι πολιτικῆς φύσεως. Μά οὔτε καί ἐκπολιτιστικό χαρακτήρα ἔχουν. Δέν θεωροῦν ὡς ἀποστολή τους τή διάδοση τῆς εὐρωπαϊκῆς κουλτούρας καί τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολιτισμοῦ ἀνάμεσα στούς πρωτόγονους λαούς, οὔτε τή μετάδοση σ' αὐτούς χρήσιμων γνώσεων, τῆς βιοτεχνίας κ.λπ. Ποτέ δέν ἀντικατέστησαν τήν καθαρά πνευματική ἐργασία μέ τήν ἐκπολιτιστική. Κι αὐτό, βέβαια, ἐπειδή ὁ εὐρωπαϊκός πολιτισμός κάθε ἄλλο παρά προϊόν τοῦ Χριστιανισμοῦ εἶναι, καί μάλιστα στό σύνολό του, ὅπως πολλοί νομίζουν. Κάτι ἐλάχιστο, ὅ,τι εἶναι πραγματικά ὑψηλό καί θαυμαστό σ' αὐτόν, τό ὀφείλει στόν Χριστιανισμό ὁ πολιτισμός τῆς Εὐρώπης. Κατά τά ἄλλα, βρίσκεται σέ χτυπητή ἀντίθεση μέ τόν Χριστιανισμό. Πρόκειται γιά δύο ἐντελῶς διαφορετικούς κόσμους: Ὁ ἕνας ὅλος ἀγάπης, πραότητα, ταπείνωσης, ἀπάρνησης ὅλων τῶν ἐπίγειων καί ἐλπίδα μιᾶς αἰώνιας ζωῆς στόν οὐρανό. Ὁ ἄλλος ὅλος φιλαυτία, ἡδυπάθεια, ἀκραῖο ἐγωισμό, πλήρη προσκόλληση στή γῆ, τείνοντας ἀποκλειστικά στήν πλήρη ὑποδούλωση τοῦ ἀνθρώπου στήν ὕλη, μέ τή γοητεία τῶν ἐπίγειων ἀνέσεων πού συνεχῶς ἐπινοεῖ, καί στοχεύοντας στό νά τόν κάνει ὅχι κυρίαρχο τοῦ ὁρατοῦ τούτου κόσμου (βλ. Γεν. 1,28), ἀλλά ὑπηρέτη του, πρόθυμο νά θυσιάσει γιά χάρη του καθετί τό ἱερό.

Εἶναι προφανές, λοιπόν, ὅτι ἡ ἀνάμειξη πνευματικῶν ἐπιδιώξεων μέ πολιτιστικές καί, πολύ περισσότερο, ἡ ὑποκατάσταση τῶν πρώτων ἀπό τίς δευτέρες σ' ἕνα ἱεραποστολικό ἔργο ὁδηγεῖ ἀναπόφευκτα σέ θλιβερὰ ἀποτελέσματα. Οἱ ἱεραποστολές πού ἐπιδιώκουν ἐκπολιτιστικούς σκοπούς, κάνουν τούς νεοφώτιστους, στήν καλύτερη περίπτωση, ἀνθρώπους τῆς γνώσης, τῆς οἰκονομίας, τῆς βιοτεχνίας, τοῦ ἐμπορίου —ἀνθρώπους ἴσως χρήσιμους στό κράτος καί ἀνθεκτικούς στόν ἀγῶνα τῆς ζωῆς— ἀλλά γιά κανένα

λόγο Χριστιανούς πού αγαποῦν, πού ὑπομένουν, πού εἶναι ἱκανοποιημένοι μ' ὅσα τούς δίνει ὁ Θεός καί πρόθυμοι νά θυσιάσουν ἀκόμα καί τὰ λιγοστά ὑπάρχοντά τους γιά χάρη τοῦ Χριστοῦ στή χειρότερη περίπτωση, πάλι, κάνουν τούς νεοφώτιστους ὀκνηρούς καί ἀπατεῶνες ἢ, ἐκείνους πού πλουτίζουν, σκληρά ἀφεντικά, πού καταπιέζουν τούς ἴδιους τούς συντοπίτες τους.

Ἀλλά δέν πρέπει νά προβάλλω ἰσχυρισμούς χωρίς ἀποδεικτικά στοιχεῖα. Ὁ πατριάρχης τῶν ἱεραποστόλων μας, ὁ Μητροπολίτης Ἰννοκέντιος (Βενιαμίνωφ), ὁ ὁποῖος, ὡς ἱερέας καί ἱεραπόστολος στήν Ἀμερική, γνώρισε ἄμεσα καί συνολικά τίς συνθηκές ζωῆς τῶν ἰθαγενῶν, βαπτισμένων καί ἀβάπτιστων, ἦταν ἀπολύτως ἀντίθετος στή διάδοση τῆς εὐρωπαϊκῆς κουλτούρας ἀνάμεσά τους. Ὅσοι πηγαίνουν σέ ξένες φυλές, λέει ὁ μέγας αὐτός ἱεραπόστολος, συχνά ἀναρωτιοῦνται: Πρέπει οἱ «ἄγριοι» νά φωτίζονται; Εἶναι γιά τό καλό τους; Ἄν μέ τή λέξη «φωτισμός» ἐννοοῦμε μίαν ἀλλαγὴ ἢ ἓνα πέρασμα ἀπό τήν προηγούμενη δῆθεν πρωτόγονη κατάστασή τους σέ μίαν ἄλλη μορφή βιοτῆς, ὅμοια μέ τή δική μας, τήν εὐρωπαϊκή, τότε αὐτός ὁ φωτισμός, κατά τή γνώμη τοῦ Ἰννοκεντίου, δέν εἶναι ἀναγκαῖος, καθὼς ὄχι μόνο δέν τούς ὠφελεῖ σέ τίποτε, ἀλλά καί τούς βλάπτει. Οἱ «ἄγριοι», λέει, δέν θά κερδίσουν πολλά ἀπό τόν πολιτισμό πού τούς φέρνουμε, ἂν αὐτός εἶναι μόνο καί μόνο ἐξωτερικός, κοσμικός, ἢ ἂν τούς δίνει μόνο γνώσεις. Γιατί, λέει, πόσο θά βελτιωθεῖ ἡ ἠθική κατάσταση τοῦ «ἄγριου» μέ τό νά μάθει ὅτι ἡ γῆ κινεῖται γύρω ἀπό τόν ἥλιο καί ὄχι ὁ ἥλιος γύρω ἀπό τή γῆ, ἂν δέν μάθει ταυτόχρονα τίποτα γιά τόν σκοπό τῆς ὑπαρξης τοῦ κόσμου καί τῆς δικῆς του; Θά εἶναι πιο εὐτυχισμένος στήν καθημερινή του ζωή, ἀνταλλάσσοντας τὰ δέρματά του μέ μάλλινα

καί μεταξωτά ρούχα, ἂν ταυτόχρονα μάθει τίς βρισιές τῶν παραγωγῶν καί τῶν καταναλωτῶν;

Ὡς παράδειγμα τῆς κακῆς ἐπιδράσεως πάνω στοὺς ἰθαγενεῖς μιᾶς τέτοιας μονόπλευρης, ἀπλῶς «ἐκπολιτιστικῆς» ἀγωγῆς, ἀναφέρει ὁ Ἰννοκέντιος τούς Ἀλε-

ουτιανούς. Μαζί μέ τόν πολιτισμό, λέει, προσέλαβαν συνήθειες καί απόψεις πού προηγουμένως τίς θεωρούσαν ἐγκληματικές καί ἐπονείδιστες. Έτσι, μαζί μέ μερικά κακά στοιχεῖα, καταστράφηκαν μέσα τους καί πολλά καλά. Γιά νά πάρουμε μίαν εἰκόνα:

Οἱ Ἀλεουτιανοί δέν ἦταν ποτέ ἰδιαίτερα φιλόπονοι. Μᾶλλον ἦταν ὀκνηροί, ἀλλά ὑπῆρχαν πράγματα πού τούς ἀνάγκαζαν νά δραστηριοποιοῦνται καί, τούς διατηροῦσαν σέ ἐνεργητικότητα, ὅπως οἱ πόλεμοι καί οἱ φυλετικές διαμάχες. Τώρα αὐτές τίς δραστηριότητες τίς ἔχουν διακόψει ὡς βλαβερές. Ἀπό τήν ἄλλη μεριά, ὅμως, δέν ἔχουν σχεδόν τίποτα πού νά μπορεῖ νά τούς δραστηριοποιήσῃ. Έτσι, ἡ φυσική τους ἀπροθυμία γιά δράση, ἰδιαίτερα μέ τά κακά παραδείγματα τῶν ξένων πού ἔχουν ἔρθῃ ἀνάμεσά τους, ἔχει γίνῃ καθαρή ἀδράνεια.

Οἱ Ἀλεουτιανοί δέν εἶχαν ἐμπειρία πολλῶν ἀνέσεων τῆς ζωῆς. Μᾶλλον ἦταν πολύ βρώμικοι καί ἀτημέλῃτοι, ἀλλά, μή γνωρίζοντας τότε τήν πολυτέλεια καί ὅλα ὅσα τήν ἀκολουθοῦν, καί μὴν ἔχοντας μέτρα συγκρίσεως, ἦταν εὐχαριστημένοι. Τώρα κατανοοῦν τή διαφορά ἀνάμεσα στίς διάφορες κοινωνικές τάξεις καί τά πλεονεκτήματα τοῦ πλούτου, ἀλλά, ταυτόχρονα, μὴν ἔχοντας σχεδόν καμιά δυνατότητα νά βελτιώσουν τή θέση τους ἔστω καί ἐλάχιστα, ἡ κατανόηση αὐτή δέν τούς προκαλεῖ παρά ὀδύνη, φθόνο, δυσφορία, αἴσθημα μειονεξίας κ.λπ.

Οἱ Ἀλεουτιανοί δέν γνώριζαν καμιάν ἀπό τίς τέχνες πού εἶναι χρήσιμες στούς ἀνθρώπους καί οἰκεῖες στούς πολιτισμένους λαούς, ἀλλά ἦταν ἐξαιρετικά ἐπιδέξιοι σέ τέχνες δικές τους, ἀπαραίτητες γιά τήν ἐπιβίωσή τους, ὅπως ὁ χειρισμός τῆς μπαϊντάρκα (τοπικῆς βάρκας), τό κυνήγι, τό ψάρεμα, ἡ πρακτική ἱατρική. Τώρα, ἐνῶ μαθαίνουν νέες τέχνες, οἱ ὁποῖες πολύ μικρή χρησιμότητα ἔχουν στίς συνθῆκες καί τά πλαίσια τῆς ζωῆς τους, ἐγκαταλείπουν τίς τοπικές τέχνες τους, πού τούς εἶναι τόσο χρήσιμες.

Οἱ Ἀλεουτιανοί εἶχαν πρῶτα κάποια κακά ἔθιμα, ὅπως, γιά παράδειγμα, τή θανάτωση δούλων στίς κηδεῖες γιά τήν ὑποδοχή τῶν νεκρῶν στόν ἄλλο κόσμο. Παράλληλα, ὅμως, εἶχαν καί κάποια ἔθιμα ἄξια ἐπαίνου καί μιμήσεως, ὅπως, λ.χ., τό νά μοιράζονται καί τό τελευταῖο ξεροκόμματό τους μέ τούς πεινασμένους. Τώρα, μαζί μέ τά κακά ἔθιμα, ἐγκατέλειψαν καί

τά καλά. Ὁ πολιτισμός τούς διδάσκει: «Νά θυμᾶσαι πώς εἶσαι ὁ πατέρας μιᾶς οἰκογένειας καί πώς πρωταρχικό σου καθῆκον εἶναι νά νοιάζεσαι γιά τούς δικούς σου» κ.λπ., κ.λπ.

Οἱ Ἀλεουτιανοί εἶχαν πρῶτα πολλούς κανόνες καί ἀρχές πού δέν συμβιβάζονταν μέ τίς πολιτισμένες ἰδέες καί ἀντιλήψεις. Τούς κανόνες, ὅμως, αὐτούς τούς τηροῦσαν μέ μεγάλη αὐστηρότητα. Συνέπεια τῆς παραβάσεώς τους ἦταν ἡ γενική περιφρόνηση, ἀκόμα καί ὁ θάνατος σέ μερικές περιπτώσεις. Τῇ συγχωρητικότητας δέν τή γνώριζαν: τό λεξιλόγιό τους δέν ἔχει καμιά λέξη γιά αἴτηση ἢ παροχή συγγνώμης! Τώρα ἔχουν ἀντικαταστήσῃ αὐτούς τούς κανόνες μέ ἄλλους καλύτερους. Ἀλλά ταυτόχρονα ἔχουν μάθει ὅτι, μοιολότι οἱ ἀρχές τῆς ζωῆς τῶν πολιτισμένων ἀνθρώπων εἶναι ἔξοχες, δέν πειράζει καί πολύ ἂν δέν τίς τηρεῖ κανείς: ὅτι ἀκόμα καί ἡ ἀσύστολη παράβασή τους ὄχι μόνο δέν καταδικάζεται ἀπό τήν κοινή γνώμη, ἀλλά καί συγχωρεῖται συχνά μέ τό πρόσχημα τῆς ἀδυναμίας ἢ μέ τή δικαιολογία τῆς ἀνεκτικότητας. Φυσικά, ἀρχίζουν νά ἐπωφελοῦνται ἀπό τόσο ἐλκυστικά «ἐπιεικῆ ἥθη».

Αὐτοί εἶναι οἱ πικροί καρποί τῆς εἰσόδου τῶν πρωτόγονων λαῶν στόν πολιτισμό. Δέν πρέπει βέβαια, ἔπειτα ἀπ' ὅσα ἀναφέρθηκαν πιό πάνω, νά ὀδηγηθοῦμε στό συμπέρασμα ὅτι οἱ πρωτόγονες φυλές δέν χρειάζεται καθόλου νά ἡμερωθοῦν, ἀλλά νά ἀφεθοῦν στό βάλτωμα τῶν ἄγριων ἐθίμων καί τῶν τραχιῶν συνθηκῶν τους, καί ὅτι εἶναι καλύτερα νά σέρνουν γιά πάντα τή θλιβερή ὑπαρξή τους μέσα στή βρωμιά καί τήν ἀνέχεια... Ὅχι, λέει ὁ Ἰννοκέντιος, «εἶναι ὅμως ἀπαραίτητο, βγάζοντάς τους ἀπό τήν ἄθλια κατάσταση τους, νά τηρήσουμε μιά σοφή αὐτοσυγκράτηση, ὥστε νά μὴν τούς στερήσουμε κι αὐτή τήν εὐτυχία πού ἀπολαμβάνουν τώρα, ἀντί νά τούς κάνουμε πιό εὐτυχισμένους. Πρέπει, γιά παράδειγμα, νά τούς ἀπαλλάξουμε ἀπό τή συνθήκη τῆς βρωμίας καί τῆς ἀπλυσίας, ἀλλά ἄς προσέξουμε μὴν τυχόν, ξύνοντας ἀπό τά σώματά τους τή λίγδα, τούς βγάλουμε καί τό δέρμα! Ξεριζώνοντας, δηλαδή, τίς σφαλερές ἀρχές τῆς ἰδιόμορφης ἠθικῆς τους, ἄς μὴν τούς μεταβάλουμε σέ ὄντα δίχως καμιάν ἠθική ἀρχή»...

Ὑπάρχουν πολύ περισσότερα στήν ἴδια προσπάθεια. Ἐνόψει τόσων κινδύνων, ὀφείλουμε ν' ἀγωνιστοῦμε γιά νά διαδώσουμε ἀνάμεσα στούς ἰθαγε-

νεῖς ὅχι τόν κακῶς λεγόμενο «εὐρωπαϊκό πολιτισμό» ἀλλά τό γνήσιο χριστιανικό φῶς, διδάσκοντάς τους τίς θεῖες ἀλήθειες καί ἐδραιώνοντάς τους στίς ἀρχές μιᾶς ὑγιοῦς ἠθικῆς. Μόνο μιά τέτοια ἐκκλησιαστική - ἠθική ἀγωγή μπορεῖ νά θεραπεύσει τούς ἰθαγενεῖς ἀπό τίς τραχιές συνήθειες καί τὰ ὠμά ἔθιμά τους, νά τούς ἀπομακρύνει ἀπό τή μέθη, τήν ὀκνηρία καί τήν ἀνθηκτικότητα, νά τούς πείσει νά φροντίζουν γιά τήν καθαριότητα τοῦ σώματος καί τήν ἀγνότητα τῆς ψυχῆς. Κοντολογίς, μόνο μιά τέτοια ἀγωγή μπορεῖ νά τούς ἀνεβάσει πιο ψηλά ἀπό μιά κατάσταση σχεδόν ζωῶδη, ὅχι ἐκείνη ἡ «κουλούρα» καί ἐκεῖνος ὁ «πολιτισμός» πού συχνά ἀπλῶς ἐνισχυοῦν τὰ χεῖριστα πάθη τους καί ὁδηγοῦν ὅχι στήν ἀναγέννηση ἀλλά στήν ἐξαφάνιση τῶν τοπικῶν φυλῶν. «Ὁ Χριστιανισμός», λέει ὁ ἀείμνηστος ἐργάτης τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἀγροῦ Ν. Ἰ. Ἰλμίνσκι, «φωτίζοντας, ἐξευγενίζοντας καί ἰσχυροποιώντας τόν ἄνθρωπο στήν καρδιά καί στόν νοῦ, στίς ἰδέες του καί στίς κλίσεις του, ὁδηγεῖ τούς ἰθαγενεῖς σύντομα καί σίγουρα σ' ἕναν ἀνώτερο καί πιο ἥσυχος τρόπο ζωῆς». Τήν ἴδια ἀποψη γιά τόν Χριστιανισμό ὡς δύναμη πού δρᾷ ἐπάνω στούς «ἄγριους» ἀνακαινιστικά καί ἐξευγενιστικά — ἡ μᾶλλον ὡς τή μοναδική δύναμη πού μπορεῖ νά πετύχει κάτι τέτοιο — διατυπώνει καί ὁ μεγαλύτερος κοσμικός συγγραφέας μας, ὁ Ἄλ. Σ. Πούσκιν, στό ἔργο του *Ταξίδι στό Ἐρζερούμ*. Ἐκεῖ, μιλώντας γιά τήν ἀγριότητα τῶν Τσερκέζων (Κιρκασιῶν) καί γιά τόν καλύτερο τρόπο ἐξημερώσεώς τους, λέει: «Τελικά ὑπάρχει ἕνας τρόπος πιο ἀποτελεσματικός, πιο ἠθικός, πιο σύμφωνος μέ τό φωτισμένο πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, καί αὐτός εἶναι τό κήρυγμα τοῦ Εὐαγγελίου».

Τό ἔργο τῆς ἐξωτερικῆς μας Ἱεραποστολῆς, λοιπόν, βρίσκεται ἔξω καί πάνω ἀπό πολιτικούς καί στενά ἐκπολιτιστικούς σκοπούς. Ἐπιδιώκει ἀποκλειστικά τήν ἐπέκταση τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ στή γῆ. Σ' αὐτό βρίσκεται ἡ ἐπιτυχία του, ἡ δύναμή του, ἡ ἐγγύηση τῆς ζωτικότητας καί τῆς διάρκειάς του. Πολύ φτωχές σέ ὑλικά μέσα, ἀνεπαρκεῖς σέ πρόσωπα, ἀφανεῖς λόγω τῆς ἀσήμαντης ἐξωτερικῆς ὀργάνωσης καί τῆς ἀπουσίας ἐντυπωσιακῶν ἀποτελεσμάτων, οἱ ἱεραποστολές μας εἶναι ἰσχυρές ἐπειδή καθοδηγοῦνται ἀπό τό Ἅγιο Πνεῦμα καί ἐμπνέονται ἀπό ἱερό ἐνθουσιασμό. Ἔτσι πετυχαίνουν ἐκεῖ ὅπου, μέ βάση ἀποκλειστικά

ἀνθρώπινες πιθανότητες καί ὑπολογισμούς, δέν ἀναμένεται ἡ παραμικρή ἐπιτυχία. Μιά θαυμάσια σχετική εἰκόνα μᾶς δίνει ἕνα ἀπό τά μέλη τῆς Ἱεραποστολῆς μας στήν Ἰαπωνία μέ τήν ἀκόλουθη περιγραφή: «Δέν μπορεῖ κανεῖς παρά νά θαυμάσει τήν εὐνοια τοῦ Θεοῦ πρὸς τήν Ἱεραποστολή μας. Δέν ἔχουμε σχολεῖα μέ εὐρωπαϊκά προγράμματα, δέν ἔχουμε νοσοκομεῖα μέ ἐπαρκές νοσηλευτικό προσωπικό, δέν ἔχουμε τή δυνατότητα νά μοιράζουμε χρήματα δεξιά κι ἀριστερά. Μένοντας μακριά ἀπ' ὅλα τά πολιτικά καί πολιτιστικά προβλήματα ἡ Ἱεραποστολή μας δέν ἐπιδιώκει παρά μόνο ἕνα — νά κηρύσσει στούς Ἰάπωνες τόν Χριστό καί τή διδασκαλία Του σ' ὅλη της τήν αὐθεντικότητα, χωρίς προσθαφαιρέσεις ἢ παρερμηνεῖες. Γι' αὐτό καί ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, πού μένει στήν Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ, ποτέ δέν ἐγκαταλείπει τήν Ἱεραποστολή μας, μιά ἱεραποστολή ἰσχυρή, ὅχι ὑλικά ἢ ἀριθμητικά, ὅχι λόγω τυχόν ἑκτακτῶν εἰσφορῶν τῶν μελῶν της, ἀλλά μόνο λόγω τῆς πληρότητας τῆς χάρις τοῦ Χριστοῦ, τήν ὁποία κατέχει. Πόσοι εἶναι οἱ πόροι τῆς Ἱεραποστολῆς; Ἐνα τίποτα, σέ σύγκριση μέ τούς πόρους τῶν Προτεσταντικῶν καί τῶν Ρωμαιοκαθολικῶν Ἱεραποστολῶν. Ἀπέναντι στίς στρατιές τῶν Εὐρωπαίων ἱεραποστόλων, ἐμεῖς ἔχουμε μόνο Ἰάπωνες, νεοφώτιστους καί μέ μικρή μόρφωση. Βέβαια, ἐπικεφαλῆς εἶναι ὁ ἐπίσκοπος Νικόλαος, πού ἐκπαιδεύει τούς κήρυκες, ἀλλά αὐτός εἶναι ἐντελῶς μόνος. Δέν εἶναι οἱ ἄνθρωποι πού ὑπερέχουν ἐδῶ σέ δύναμη, εἶναι ἡ ἀλήθεια καί ἡ χάρις. Οἱ ἱεραποστολολοὶ ἀπλῶς ρίχνουν τόν σπόρο, καί ὁ Θεός δίνει πλούσια σοδιά. Ὁ ἐπίσκοπος μοῦ ἀνέφερε πολλά περιστατικά ἀπό τή διακονία τόσο τῆ δική του ὅσο καί τῶν κατηχητῶν του, τά ὁποῖα ἀναμφίβολα δείχνουν πῶς τό ἔργο τους ἐξελίσσεται καί καρποφορεῖ πέρα ἀπό κάθε ἀνθρώπινο ὑπολογισμό. Τά πιο γλαφυρά, τά πιο τέλεια κηρύγματα συχνά δέν εἶναι παρά «χαλκός ἥλων ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον» (Α΄ Κορ. 13,1), ἐνῶ ἕνας ἀπρόσεκτος, ἕνας ἄτεχνος, ἕνας ἐντελῶς φτωχός λόγος ἔχει θαυμαστή ἐπιτυχία. Συχνά, ἐπίσης, ἐκεῖ ὅπου δέν ὑπῆρχε καμιά ἐλπίδα, ἡ ἐπιτυχία ἦταν μεγάλη, ἐνῶ ἐκεῖ ὅπου ὅλα ὑπολογίστηκαν μέ μαθηματική ἀκρίβεια, δέν ἔγινε ἀπολύτως τίποτα. Τά πάντα, λοιπόν, διακηρύσσουν στεντόρεια ὅτι ἕνας εἶναι ὑπεύθυνος γιά τό ἔργο καί τό κατευθύνει σύμφωνα μέ τό θέλημά Του».

Ἑνημέρωση γιά τό ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας

Κατά τούς μήνες Σεπτέμβριο - Ὀκτώβριο 2022, ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας καί Ἱεραρχος Ὤκεανίας κ. Μύρων, ἐπισκέφτηκε γιά πρώτη φορά ἀπό τήν ἐπίσημη ἀνάληψη τῶν καθηκόντων του, τήν Ἑλλάδα, ἐγκαινιάζοντας μία ἐκστρατεία ἐνημέρωσης καί εὐαισθητοποίησης τοῦ ἐν Ἑλλάδι ὀρθοδόξου πληρώματος, γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο πού ἐπιτελεῖται στή μακρινή Ὤκεανία καί τή νῆσο τῆς Νέας Ζηλανδίας.

Πρῶτο σταθμό, στό πολυήμερο αὐτό ταξίδι τοῦ Σεβασμιωτάτου, ἀποτέλεσε ἡ γενέτειρά του, ἡ Κρήτη, ὅπου στίς 8 Σεπτεμβρίου 2022 ἐπισκέφτηκε τήν Ἱερά Μονή Παναγίας Καρδιωτίσσης Κέρας Πεδιάδος τῆς Μητροπόλεως Πέτρας καί Χερρονήσου, ὅπου καί συλλειτουργῆσε μέ τόν ἐπίχωριο Μητροπολίτη κ. Γεράσιμο μέσα σέ κλίμα ἰδιαίτερης συγκίνησης καί κατάνυξης.

Στίς 16 Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μύρων ἐπισκέφτηκε τή δημοτική ἀρχή τῆς πόλεως τῶν Χανίων, ὅπου ἔτυχε θερμῆς ὑποδοχῆς ἀπό τόν Δήμαρχο Χανίων κ. Παναγιώτη Σημανδηράκη. Στή συνάντησιν αὐτή τονίστηκαν οἱ ἰσχυροί καί στενότεροι δεσμοί πού συνδέουν τήν Κρήτη καί εἰδικότερα τόν Δῆμο

τῶν Χανίων μέ τή Νέα Ζηλανδία καί τόν Δῆμο τοῦ Wellington (πρωτεύουσα τῆς Ν. Ζηλανδίας), ἀντηλάγησαν δῶρα μεταξύ τῶν δύο ἀνδρῶν καί τονίστηκε ἀπό τήν πλευρά τοῦ Δημάρχου, ἡ διαρκής στήριξη καί ἀρωγή στούς Ἑλλήνες τῆς ὁμογένειας καί τήν ὀρθόδοξη κοινότητα.

Ἐπόμενος σταθμός τοῦ Σεβασμιωτάτου ἀπέτελεσε ἡ πόλη τοῦ Ρεθύμνου καί εἰδικότερα ὁ Ἱερός Ναός

τῶν Ἀγίων Τεσσάρων Μαρτύρων τῆς πόλεως, ὅπου στίς 18 Σεπτεμβρίου τελέσθηκε Ἀρχιερατικό Συλλεiturγο τῶν Σεβασμιωτῶν Μητροπολιτῶν Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνα καί Ρεθύμνης καί Αὐλοποτάμου κ. Προδρόμου. Τῆς λατρευτικῆς αὐτῆς συνάξεως προεξῆρχε ὁ Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας, κατόπιν τῆς εὐγενικῆς προσκλή-

σεως καί παραχωρήσεως τοῦ οἰκείου Ποιμενάρχου. Στό λόγο του ὁ Μητροπολίτης Ρεθύμνης καλωσόρισε μέ μεγάλη ἐγκαρδιότητα τόν ἐκλεκτό ἐπισκέπτη, παρουσιάζοντάς τον στό πλήρωμα τῆς τοπικῆς ἐκκλησίας καί προσφέροντάς του ὡς ἐλάχιστο δῶρο ἕνα ἱερό ἐγκόλπιο μέ τή μορφή τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Στήν ἀντιφώνησή του ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μύρων, ἀφοῦ εὐχαρίστησε τόν οἰκεῖο Ποιμενάρχη γιά τήν ▶

εὐγενική του πρόσκληση, ἀπευθύνθηκε πρὸς τὸν λαὸ μιλώντας ἀπὸ τὰ βᾶθρα τῆς καρδιᾶς του μὲ λόγο προσιτὸ καὶ ταπεινὸ γιὰ τὸ ἐργῶδες καὶ ἔμπονο διακόνημα τῆς ἱεραποστολῆς πού ἐπιτελεῖται στὴ μακρινὴ Ὤκεανία, ἐνῶ παράλληλα ἀναφέρθηκε καὶ στὴν εὐαγγελικὴ περικοπὴ τῆς ἡμέρας ἀναλύοντας μὲ τρόπο κατανοητὸ καὶ εὐληπτο τὸ χωρίο «τί γάρ ὠφελήσει ἄνθρωπον ἂν κερδήσῃ τὸν κόσμον ὅλον, καὶ ζημιωθῇ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ;» (Μάρκ. 8,36). Κλείνοντας τὴν ὁμιλία του, κάλεσε τοὺς παριστάμενους πιστοὺς νὰ ἐργάζονται καθημερινὰ μὲ εὐσυνειδησία καὶ ἐντιμότητα τὰ τῆς σωτηρίας τῆς ψυχῆς, μία ἐργασία ἡ ὁποία ὁδηγεῖ μέσα ἀπὸ τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ Χριστοῦ στὴν αἰώνια ζωὴ.

Τὸ ἀπόγευμα τῆς ἴδιας ἡμέρας στὴν αἴθουσα τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τῶν Ἀγίων Τεσσάρων Μαρτύρων ἔλαβε χώρα μία μεγάλη ἐκδήλωση μὲ τὴν παρουσία πλήθους κόσμου καθὼς καὶ τῶν τοπικῶν ἀρχόντων. Στὴν ἐκδήλωση αὐτὴ παρουσιάστηκε σὲ ἐπίσημη πρώτη προβολὴ ἡ ταινία μικροῦ μήκους μὲ τίτλο “HELLO ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ!”, πού παρουσιάζει τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας, στὰ νησιωτικὰ συμπλέγματα τοῦ Εἰρηνικοῦ, Φίτζι, Τόνγκα καὶ Σαμόα, πού ἀνήκουν στὴν κανονικὴ δικαιοδοσία της καὶ στὴν ποιμαντικὴ της φροντίδα.

Κατόπιν τῆς προβολῆς τῆς ἄκρως ἐνδιαφέρουσας αὐτῆς ταινίας, ἔλαβε τὸ λόγο ὁ Σεβασμιώτατος Ρεθύμνης κ. Πρόδρομος, ἀπευθύνοντας χαιρετισμὸ καὶ συστήνοντας στὸ εὐρὺ κοινὸ τὸν ἐκλεκτὸ προσκεκλημένο. Στὴ σύντομη ὁμιλία του δεσμεύθηκε νὰ σταθεῖ ἡ Μητρόπολις του καὶ ὁ ἴδιος προσωπικὰ ἀρωγὸς στὸ πολυσχιδὲς καὶ θεάρεστο ἱεραποστολικὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖται στὴ μακρινὴ γῆ τῆς Ὤκεανίας, ὑπὸ τὴν πνευματικὴ καθοδήγηση τοῦ οἰκείου Μητροπολίτη κ. Μύρωνα. Κλείνοντας ὁ κ. Πρόδρομος τὴν ὁμιλία του, προχώρησε σὲ μία συμβολικὴ κίνηση δωρίζοντας στὸν κ. Μύρωνα, ἀπότμημα ἐκ τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τῶν Ἀγίων Τεσσάρων Ρεθυμνίων Μαρτύρων, πού φυλάσσονται στὸ Ἐπισκοπεῖο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, καθὼς οἱ Ἅγιοι αὐτοὶ τιμῶνται μὲ πολλὴ ἀγάπη καὶ εὐλάβεια καὶ στὴ μακρινὴ Νέα Ζηλανδία, ὅπου ὑπάρχει στὸν οἰκεῖο μητροπολιτικὸ ναὸ ἱερό προσκυνητὰρι πρὸς τιμὴν τους. Μέσα ἀπὸ τὴ λατρεία τῆς Ἐκκλησίας μας καὶ τὴν παρουσία τῶν Ἀγίων στὰ πέ-
ρατα τῆς Οἰκουμένης, ἔχοντας αὐτὴν τὴν παγκόσμια

Ἀπὸ τὴν ἐκδήλωση στὴν Ἱερὰ Μητρόπολη Ρεθύμνης (πάνω)
καὶ στὴν Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ Κρήτης (κάτω)

ἀκτινοβολία ἀπὸ τὴ μία καὶ τιμὴ ἀπὸ τὴν ἄλλη, γίνεται ἀντιληπτὸ πὼς ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας εἶναι Μία καὶ Οἰκουμενική.

Ἡ κάθε νεοσύστατη τοπικὴ Ἐκκλησία, ἄλλωστε, ὅπως εἶναι κατ' οὐσίαν ὅλες οἱ Ἐκκλησίες στὸ χώρὸ τῆς Ἱεραποστολῆς, ἰδρύνονται μὲ τὸν κόπο καὶ τὸν προσωπικὸ ἀγῶνα τῶν ἱεραποστόλων μας. Οἱ τοπικὲς αὐτές Ἐκκλησίες ἀποτελοῦν ἀναπόσπαστο κομμάτι τῆς Μίας, Ἀγίας, Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Φυσικὰ ὡς κύριο μέλημα καὶ γνώμονά τους στὴ διαδικασία αὐτὴ ἔχουν τὴν διάδοση καὶ μαρτυρία τοῦ λόγου τοῦ Εὐαγγελίου, ἡ ἀποδοχὴ τοῦ ὁποίου καθιστᾷ καὶ τὰ νέα μέλη αὐτῶν τῶν τοπικῶν Ἐκκλησιῶν.

Στὴ συνέχεια πῆρε τὸ λόγο ὁ Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας, ὁ ὁποῖος εὐχαρίστησε τὸν ἐπιχώριο Ποιμενάρχη γιὰ τὴν ἀγάπη του καὶ τίς προσφορές του καὶ

Ἡ παρουσίαση τῆς ταινίας σέ στελέχη τοῦ Γραφείου Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Κίτρους καί Κατερίνης

ἀναφέρθηκε μέ λόγο καρδιακό τόσο στό κοπιῶδες καί γεμάτο δυσκολίες ἱεραποστολικό ἔργο τό ὁποῖο ἐπιτελεῖται, χαριτώνεται καί προάγεται συνεχῶς μέσα ἀπό τή διαρκῆ παρουσία τοῦ Θεοῦ, ὅσο καί στόν ἄμεσο προκάτοχό του, νῦν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Γάνου καί Χώρας κ. Ἀμφιλόχιο, ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ ὁποῖου ξεκίνησε ἡ Ἱεραποστολή στά νησιά Φίτζι, Τόνγκα καί Σαμόα, ἐνῶ ἐκλείσε τήν παρέμβασή του, ἐκφράζοντας γιά ἄλλη μία φορά τήν εὐγνωμοσύνη του πρὸς ὅλους τοὺς παρισταμένους γιά τήν ἀγάπη καί τή συμπαράστασή τους στό ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας.

Στίς 26 Σεπτεμβρίου πραγματοποιήθηκε ἡ δεύτερη προβολή τῆς ταινίας «HELLO ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ», αὐτὴ τὴ φορά στήν πόλη τοῦ Ἡρακλείου, στό κινηματοθέατρο Ἀστόρια. Τὴν ἐκδήλωση αὐτή, πού πραγματοποιήθηκε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, τίμησε μέ τὴν παρουσία του ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κρήτης κ. Εὐγένιος, ἐνῶ ἡ προσέλευση καί ἡ ἀνταπόκριση τοῦ κόσμου καθὼς καί τῶν τοπικῶν ἀρχῶν ἦταν ἰδιαίτερα συγκινητική. Μὲ τὴ διεξαγωγή τῆς ἐκδήλωσης αὐτῆς καθὼς καί μέ τὴν προβολή τῆς ὠριαίας ταινίας, δόθηκε ἡ δυνατότητα καί ἡ εὐκαιρία στόν κόσμο νά ἔλθει πιό κοντά καί νά κατανοήσει τό ἔργο καί τόν κόπο πού καταβάλλεται στόν ἀπομακρυσμένο ἀμπελῶνα τοῦ Κυρίου, γιά τὴ διάδοση καί καλλιέργεια τοῦ εὐαγγελικοῦ μηνύματος στά πέρατα τῆς Οἰκουμένης. Στό μεγάλο αὐτό ἔργο,

πού ξεκίνησε ἐπὶ τῶν ἡμερῶν τοῦ νῦν Μητροπολίτη Γάνου καί Χώρας κ. Ἀμφιλοχίου καί πού συνεχίζεται μέ ἔνθεο ζῆλο καί ἐπὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Ν. Ζηλανδίας κ. Μύρωνα, περιλαμβάνονται πολυειδεῖς ἐνέργειες καί δράσεις. Ἐξέχουσα θέση στό ἔργο αὐτό καταλαμβάνουν οἱ κατηχήσεις στό λόγο τοῦ Εὐαγγελίου, οἱ βαπτίσεις, χειροτονίες νέων κληρικῶν, οἱ γάμοι νεοεῖσακτων μελῶν τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἡ ἀνέγερση ἱερῶν Ναῶν, σχολείων, ἰατρείων καθὼς καί ἡ φροντίδα καί περίθαλψη ὀρφανῶν καί ἀπόρων παιδιῶν.

Ἐξίσου ἐγκάρδιος καί συγκινητικός ἦταν καί ὁ λόγος τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κρήτης, δηλώνοντας μεταξύ ἄλλων καί τὴν στερεὰ ἐπιθυμία του νά καταστεῖ ὁ ἴδιος καί ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπὴ Κρήτης συνεργάτης καί συμπαραστάτης στό μεγάλο αὐτό ἔργο, πού ἐπιτελεῖται στίς ἐσχατιές τῆς γῆς ἀπὸ ἓναν Κρητικό στήν καταγωγή Ἱεράρχη. Ὁ Σεβασμιώτατος, ἐπιπλέον, διαβεβαίωσε πὼς καί τό Τμῆμα τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς Κρήτης, θά συνδράμει μέ ὅλες του τίς δυνάμεις τίς ἱεραποστολικές δράσεις.

Στίς 26 Σεπτεμβρίου ὁ Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας, πραγματοποίησε ἐθιμοτυπικὴ συνάντηση μέ τὸν Περιφερειάρχη Κρήτης κ. Σταῦρο Ἀρναουτάκη. Στὴ συζήτηση πού διεξήχθη μεταξύ τῶν δύο ἀνδρῶν ἐθίγησαν τὰ ζητήματα τῆς Ἑλληνικῆς Ὁμογένειας τῆς Νέας Ζηλανδίας καί εἰδικότερα τὰ ζητήματα πού ἀφοροῦν καί τοὺς Κρήτες ὁμογενεῖς τῆς μακρινῆς νήσου τῆς Ὤκεανίας, μέ κοινὸ στόχο τὴν διαρκῆ ἐνδυνάμωση τῶν δεσμῶν μεταξύ τῶν ἀποδήμων καί τῆς μητέρας Κρήτης.

Ἀκολούθως στίς 29 τοῦ Σεπτεμβρίου ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη στήν Ἱερά Μονὴ Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Ρωμαίας στό Ρέθυμνο ὅπου πραγματοποίησε σχετικὴ ὁμιλία ἀναφορικά μέ τό ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικό ἔργο στὴ Νέα Ζηλανδία καί στά περὶ αὐτῆς νησιωτικὰ συμπλέγματα.

Κατόπιν τῆς πολυήμερης διαμονῆς του στήν Κρήτη ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μύρων, ἀναχώρησε ἀπὸ τό νησί μέ ἐπόμενο προορισμό του τὴν Κατερίνη γιά νά παραστεῖ, κατόπιν προσκλήσεως τοῦ Σεβ. Μητροπολίτη Κίτρους κ. Γεωργίου, σέ ἀντίστοιχη ἱεραποστολικὴ ἐκδήλωση μέ τίτλο «Hello Orthodoxy! Ἄγνωστες πτυ-

χές Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὰ Νησιά Φίτζι», τὴν ὁποία μέ σκοπὸ τὴν ἱεραποστολικὴ ἀφύπνιση, ἐπιμελήθηκε καὶ ὀργάνωσε τὴν τοπικὴ Ἐκκλησία.

Ἡ ἐκδήλωση αὐτὴ πραγματοποιήθηκε στὶς 8 Ὀκτωβρίου στὴν Αἴθουσα τῆς ΓΕΧΑ Κατερίνης καὶ ἄρχισε μέ τὴν προβολή τοῦ ντοκιμαντέρ Hello Orthodoxy! Στὴν ἐκδήλωση παρευρέθηκε πλῆθος κόσμου, ἐνῶ σημαντικὴ ἦταν ἡ παρουσία τῶν νέων πού προσῆλθαν νά ἀκούσουν γιά τὸ σπουδαῖο ἱεραποστολικὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖται στὴν ἄλλη ἄκρη τῆς γῆς. Ἡ ἐκδήλωση συνεχίστηκε μέ σύντομη ὁμιλία τοῦ κ. Μύρωνα καὶ ἀκολούθησαν οἱ παρεμβάσεις τῶν συνεργατῶν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας, τοῦ Ἱερομονάχου π. Μελετίου Πάντις καὶ τῆς Ἀγιογράφου κ. Μαρίας Πάγκου. Τὴν ἐκδήλωση ἔκλεισε ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κίτρους, Κατερίνης καὶ Πλαταμῶνος κ. Γεώργιος εὐχαριστώντας ἐκ βάθους καρδίας τοὺς συντελεστές τῆς ἐκδηλώσεως, γιά τὸ ἔργο καὶ τὰ μηνύματα πού πρόσφεραν στὴν τοπικὴ ἐκκλησία τῆς Κατερίνης.

Ἀκολούθως, στὶς 19 Ὀκτωβρίου ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Μύρων μετέβη στὴν πόλη τοῦ Ἁγίου Νικολάου Κρήτης προκειμένου νά δώσει τὸ παρὼν στὴν προβολή τοῦ ντοκιμαντέρ Hello Orthodoxy, τὸ ὁποῖο ἀποτελεῖ προϊόν τῆς κοπιώδους προσπάθειας τοῦ κ. Μύρωνα καὶ τῶν ἀκαταπόνητων συνεργατῶν του. Γιά τίς ἀνάγκες τῆς προβολῆς παραχωρήθηκε εὐγενικῶς ἀπὸ τὴ δημοτικὴ ἀρχὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ἡ αἴθουσα τοῦ κινηματοθεάτρου Ρέξ, ἐνῶ ἡ ἐκδήλωση τέθηκε ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου καὶ τοῦ Μητροπολίτου αὐτῆς κ. Γερασίμου. Τὴν ἐκδήλωση προλόγισε ὁ Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καὶ Χερρονήσου, Πανοσιολογιώτατος Ἀρχιμ. κ. Τίτος Ταμπάκης, παρουσίᾳ τοῦ Σεβασμιωτάτου κ. Γερασίμου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Νέας Ζηλανδίας καὶ τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Ἀντωνίου Ζερβοῦ. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ἐκδηλώσεως καὶ τῆς προβολῆς τῆς ταινίας τὸ λόγο ἔλαβε ὁ Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης κ. Γεράσιμος, ὁ ὁποῖος ἀπευθυνόμενος στὸν ἐπίτιμο προσκεκλημένο καὶ σέ ὅλους τοὺς παρισταμένους τόνισε χαρακτηριστικά: *«Ἡ ταινία αὐτὴ πού δημιούργησαν οἱ δικοί σας συνεργάτες γέμισε τίς ψυχές μας φῶς μέσα στὴν καταχνιά τῶν ἡμερῶν, μέσα σέ ὅλα τὰ δυσάρεστα γεγονότα πού μᾶς σκοτίζουν σέ καθημερινή βάση.»* Ἡρθαιε

ἀπόψε ἐδῶ καὶ διασκεδάσατε αὐτὴ τὴ θλίψη, μεταφέροντας τὸ ἱεραποστολικὸ φῶς ἀπὸ τὴν μακρινὴ Ὠκεανία καὶ σὰς εὐχαριστοῦμε πολὺ γι' αὐτό. Ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί, εἶδαμε στὴν ταινία πῶς ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ἀμφιλόχιος, χωρὶς νά γνωρίζει γλῶσσες, χωρὶς νά ἔχει συνεργάτες πολλούς, πῆγε καὶ φύτεψε τὸ σπόρο τοῦ Εὐαγγελίου στὰ ἀπομακρυσμένα νησιά τοῦ Εἰρηνικοῦ, περιοχῆς πού δέν εἶχε ἐπισκεφθεῖ ποτέ κάποιος Ὁρθόδοξος. Καὶ τώρα καλεῖται ὁ νέος Ποιμενάρχης τῆς περιοχῆς, ὁ ἀγαπητός μας φίλος καὶ ἀδελφός, Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρων, νά συνεχίσει τὸ ἔργο πού ἤδη ἔχει ἀρχίσει νά καρποφορεῖ καὶ νά ἀνθίζει. Ἐλαβε τὴν ἐντολὴ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία νά πορευθεῖ σέ ἐκεῖνα τὰ μέρη, νά διδάξει τὴν ἀληθινὴ Πίστη καὶ νά βαπτίσει σὸ Ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριᾶδος ὅλους ὅσοι πιστεύουν στὸν Ἀναστάντα Κύριό μας καὶ μέ τὴν εὐχὴ τοῦ Πατριάρχου μας κ.κ. Βαρθολομαίου, τὸ ἐπιτυχάνει σὸ ἀκέραιο, πορευόμενος πάντοτε μέ σεμνότητα, σοβαρότητα καὶ ταπεινότητα. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖο ἐπιτελεῖ σέ αὐτές τίς δυσπρόσιτες περιοχές ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Μύρων, μέ τὰ πολλὰ χαρίσματα πού τοῦ ἔδωσε ὁ Θεός, δέν εἶναι μονάχα νά κτίζει ναοὺς, νά δίδει λύσεις στὰ προβλήματα τῶν ἀνθρώπων καὶ νά τοὺς διδάσκει τὸν Χριστό, ἀλλὰ καὶ πῶς νά εἶναι αὐτάρκειες καὶ αὐτόνομοι, πῶς νά μπορέσουν νά στέκονται μόνοι τους στὰ πόδια τους. *Σὰς εὐχαριστοῦμε γι' αὐτό πού χαρίσατε ἀπόψε στὴν ψυχὴ καὶ τὴν καρδιά μας.*

Ἡ θερμὴ αὐτὴ προσλαλία τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πέτρας καὶ Χερρονήσου κ. Γερασίμου, μᾶς ἀποδεικνύει πῶς καὶ οἱ ἱεραποστολικές νέες αὐτές τοπικές Ἐκκλησίες, παρόλη τὴν μικρὴ σέ χρόνο ἐκκλησιαστικὴ ἐμπειρία τους καὶ τὴν ὑλική τους ἔνδεια, κρύβουν ἕναν πλοῦτο πνευματικὸ. Ἐτσι λοιπὸν μέσα ἀπὸ τὴν μετάδοση τῶν δικῶν τους νέων πληροφοριῶν μᾶς προσφέρουν χαρὰ καὶ ἐλπίδα. Χαιρόμαστε γιά τὸ ἔργο πού ἐπιτελεῖται καθὼς οἱ καρποὶ τοῦ μᾶς διαβεβαιώνουν ὅτι εἶναι καρποὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀναντίρρητα νά εἴμαστε σίγουροι πῶς ἡ προσφορά μας στὴν Ἱεραποστολὴ δέν θά πάει χαμένη, ἀλλὰ θά ἔρθῃ ἡ στιγμὴ πού οἱ νέοι καὶ μακρινοὶ αὐτοὶ ἀδελφοί μας, θά ἀντιπροσφέρουν στὴν Ἐκκλησίαν μας τὸν καρπὸ τῆς δικῆς τους θεολογικῆς ἐμπειρίας καὶ τοῦ δικοῦ τους ἐκκλησιολογικοῦ βιώματος.

Τελευταῖος σταθμὸς στὸν «μαραθῶνι» τοῦ Σεβασμιωτάτου Νέας Ζηλανδίας κ. Μύρωνα ἀποτέλεσε ἡ

Από την παρουσίαση του ιεραποστολικού έργου στην Ίερά Μητρόπολη Πέτρας (πάνω) και στην Ίερά Μητρόπολη Ιλίου (κάτω)

Ίερά Μητρόπολη Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως και ειδικότερα ο Ίερός Ναός Αγίου Διονυσίου Ιλίου. Η έκδήλωση που έλαβε χώρα στις 23 Οκτωβρίου διεξήχθη υπό την αιγίδα του Ίερού Ναού Αγίου Διονυσίου Ιλίου και του Πατριαρχικού Ίδρυματος Ορθόδοξου Ίεραποστολής Απω Ανατολής. Για τό ιεραποστολικό έργο στη Μητρόπολη Ν. Ζηλανδίας και για τό πολυσχιδές έργο του Μητροπολίτη αυτής μίλησαν μέ θερμά λόγια ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ιλίου, Αχαρνών και Πετρουπόλεως κ. Αθηνάγόρας, ό Πρόεδρος του Πατριαρχικού Ίδρυματος και Καθηγητής του Τμήματος Κοινωνικής Θεολογίας και Θρησκευολογίας της Θεολογικής Σχολής του Έθνικού και Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών κ. Σωτήριος Δε-

σπότης, καθώς και ό Προϊστάμενος του Ίερού Ναού Πανοσιολογιώτατος Αρχιμ. κ. Συμεών Αύγουστάκης. Άμφότεροι, έξήραν τό ιεραποστολικό έργο που έπιτελείται στην μακρινή Ώκεανία και τόν διαρκή άγώνα που καταβάλλει ό Μητροπολίτης Νέας Ζηλανδίας μέ τούς φιλότιμους συνεργάτες του για νά μεταδώσουν τή φλόγα της όρθόδοξης μαρτυρίας άκόμη και στό πιο μακρινό και ίσως ξεχασμένο κομμάτι της γής. Στη συνέχεια άκολούθησε ή προβολή της ταινίας μικρού μήκους «Hello Όρθόδοξοι», ή οποία ένθουσίασε τόν κόσμο που προσέτρεξε για άλλη μία φορά νά τήν παρακολουθήσει μέ έκδηλο ένδιαφέρον. Η έκδήλωση ολοκληρώθηκε μέ τήν τοποθέτηση του συνεργάτη του Σεβασμιωτάτου, του π. Μελετίου Πάντιτς, κληρικού της Ίερās Μητροπόλεως Ν. Ζηλανδίας, ένω τίς έντυπώσεις «έκλεψε» ό μικρός Μωυσής από τά Νησιά Φίτζι, ό όποιος ήλθε στην Ελλάδα για νά έξοικειωθεί μέ τήν ελληνική γλώσσα και παιδεία. Μέ τό πέρας της έκδηλώσεως ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ν. Ζηλανδίας ευχαρίστησε όλους όσοι συνέδραμαν στην πραγματοποίηση αυτής της έκδήλωσης και ιδιαιτέρως τόν επικώριο Μητροπολίτη κ. Αθηνάγόρα, ένω στη σύντομη παρέμβασή του δέν λησμόνησε νά μνημονεύσει τή σπουδαία συνδρομή και τά γερά θεμέλια που έθεσε στό ιεραποστολικό έργο ό προκατόχος του κ. Άμφιλόχιος.

Όδεύοντας προς τή λήξη της πολυήμερης παρουσίας του στην Ελλάδα ό Σεβασμιώτατος κ. Μύρων, έγινε δεκτός και είχε ολιγόωρη συνάντηση μέ τόν Πρωθυπουργό της Χώρας κ. Κυριάκο Μητσοτάκη. Στη συνάντηση αυτή οι δύο πλευρές συζήτησαν θέματα κοινού ένδιαφέροντος αναφορικά μέ τήν παρουσία της Έλληνικής Όμογένειας στη Νέα Ζηλανδία, τό ιεραποστολικό έργο που έπιτελεί ή όρθόδοξη κοινότητα, προεξάρχοντας του οίκειου Μητροπολίτη καθώς και μία σειρά από ευρύτερα θέματα. Ό Πρωθυπουργός έστίασε στην κοινή καταγωγή που συνδέει τούς δύο άνδρες και έξηρε τό έργο του Σεβασμιωτάτου, δηλώνοντας παράλληλα τήν άμέριστη στήριξη και άρωγή σε ότιδήποτε απαιτηθεί για τή διευκόλυνση του έργου αυτού.

Πρωτοπρεσβύτερος Αντώνιος Μπαφαλούκος,
Δρ. Ίεραποστολικής

50 χρόνια

Ἀρχιερωσύνης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς συμπλήρωσης 50 χρόνων Ἀρχιερωσύνης, παραθέτουμε κάτωθι τήν εἴδηση τῆς ἐκλογῆς καί τῆς εἰς ἐπίσκοπον χειροτονίας τοῦ Θεοφ. Ἐπισκόπου Ἀνδρούσης κ. Ἀναστασίου, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας (νῦν Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυρραχίου καί πάσης Ἀλβανίας), ὅπως δημοσιεύθηκε στό περιοδικό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος «Ἐκκλησία, Τόμος 23-24 (1972) σελ. 679». «Υπὸ τήν προεδρίαν τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος κ. Ἱερωνύμου συνήλθε τήν 1^η Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἐν τῷ συνοδικῷ μεγάρῳ Ἀθηνῶν ἡ Τερά Σύνοδος, ἡ ὁποία, συσκεψάμενη ἐν Ἀγίῳ Πνεύματι, ἐξέλεξαν παμφηφεῖ τόν Καθηγητὴν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν καί Γενικόν Διευθυντὴν τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην κ. Ἀναστάσιον Γιαννουλάτον Τιτουλάριον Ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν τίτλον τῆς πάλαι ποτὲ διαλαμφάσης Ἐπισκοπῆς Ἀνδρούσης, διὰ τήν πλήρωσιν τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου 976/1946 προβλεπομένης θέσεως τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας».

Ἡ χειροτονία τοῦ νέου Ἐπισκόπου πραγματοποιήθηκε τήν Κυριακὴ 19^η Νοεμβρίου στὸν Μητροπολιτικὸ Ναὸ Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὸν μακαριστὸ Ἀρχιεπίσκοπο Ἀθηνῶν καί πάσης Ἑλλάδος Ἱερώνυμο Α΄, συλλειτουργοῦντων καί συνευχομένων πολλῶν ἀρχιερέων καί κληρικῶν, καθὼς καί πλήθους εὐσεβῶν χριστιανῶν. Ἀκολουθοῦν ἡ προσφώνηση τοῦ ἀειμνήστου Ἀρχιεπισκόπου καί ἡ ἀντιφώνηση τοῦ χειροτονούμενου.

Προσφώνηση

Ἀναστάσιε,

Εἶναι πολύ σπάνιον, χαρά ἐπὶ χειροτονία ἑνὸς κληρικοῦ νὰ εἶναι τόσο γενική καὶ νὰ προέρχεται ἐξ ὅλων τῶν πλευρῶν τοῦ χριστεπώννυμου πληρώματος. Διότι ἡ διακονία σου μέχρι τῆς στιγμῆς αὐτῆς, χάριτι θεία, ὑπῆρξεν ὄχι μόνον ἀνεπίληπτος, ἀλλὰ καὶ εὐλογημένη. Ὅπουδῆποτε καὶ ἂν διήλθες ἐν τῷ χώρῳ τοῦ ἀμπελῶνος τοῦ Κυρίου, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ σέ ἐπισκίαζε καὶ ἡ εὐλογία Του κατηύθυνε τὰ διαβήματά σου καὶ ἐπολλαπλασίαζε τοὺς καρπούς τῶν πόνων σου. Διὰ τοῦτο πανταχόθεν, καὶ ἐκ τῶν νέων, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν πρεσβυτέρων καὶ μεταξύ τοῦ κλήρου, ἀλλὰ καὶ μεταξύ τοῦ λαοῦ καὶ μεταξύ τῶν ἐγγύς καὶ μεταξύ τῶν μακρὰν, τό ὄνομά σου καὶ ἡ διακονία σου εἶναι τετιμημένα.

Καὶ τό ὄνομά σου καλύπτει ὄχι μόνον τὴν πατρίδα μας, ἀλλ' ἐξέρχεται καὶ μακρὰν τῶν ὁρίων αὐτῆς, εἰς τὰς χώρας τῆς ἡπείρου μας, ἀλλὰ καὶ εἰς ἄλλας ἡπείρους, ἐγγύτερον ἢ μακρότερον εὕρισκομένας.

Διό ἡ χαρά, τὴν ὁποίαν ὅλος ὁ πνευματικός κόσμος, καὶ ὁ ἐπίγειος, καὶ ἀσφαλῶς καὶ ὁ οὐράνιος, αἰσθάνεται, κατὰ τὴν στιγμήν αὐτήν, δύναμαι νὰ εἶπω, εἶναι προφανής.

Ἐντεῦθεν καὶ ὁ Κύριος σέ δέχεται μὲ ἐκεῖνον τόν ὥραϊον ἀσπασμόν: «Εἴσελθε εἰς τὴν χαράν τοῦ Κυρίου σου». Εἰσέρχου πλέον εἰς τὰς ἀνωτάτας βαθμίδας τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου. Διὰ νὰ οἰκονομήῃς τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ καὶ ὡς ἐπίσκοπος.

Καὶ ὁ Κύριος, ὄχι μόνον ἀνταποδίδων τοὺς κόπους σου, ἀλλὰ καὶ εὐλογῶν τὴν μέχρι τοῦδε διακονίαν σου καὶ ἐμπιστευόμενος πλέον εἰς σέ καὶ τὴν χάριν τὴν ἀρχιερατικὴν, σέ καλεῖ νὰ ἐξακολουθήσῃς τὴν διακονίαν σου μετὰ τῆς αὐτῆς εὐλογίας καὶ μετὰ τῆς αὐτῆς γενικῆς χαρᾶς καὶ ἐπιδοκιμασίας.

Ἀντιφώνηση

Μακαριώτατε,

Σὰς εὐχαριστῶ ὁλοψύχως διὰ τὴν ἀγάπην Σας, τὴν πολλαπλῶς καὶ ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν ἐκδηλουμένην, καὶ κατὰ τὴν ὥραν αὐτὴν τελεταρχοῦσαν. Εὐχαριστῶ ἐπίσης θερμῶς τὴν περὶ Ὑμᾶς Ἱερὰν Σύνο-

δον, διά τήν πολλήν ἐμπιστοσύνην της νά μέ καλέσῃ εἰς ἐπισκοπικήν διακονίαν. Αἰσθάνομαι τήν ἀνάγκην νά εὐχαριστήσω ἀκόμη τούς παρισταμένους Σεβασμιωτάτους Ἀρχιερεῖς, ἰδιαιτέρως τούς λειτουργοῦντας εἰς τό μυστήριον, τούς πρεσβυτέρους, τούς διακόνους καί τόν λαόν τοῦ Θεοῦ, τούς συμπροσευχομένους κατά τήν παροῦσαν μυσταγωγίαν. Ἄς μοῦ ἐπιτραπῇ, τέλος, νά ἐπεκτείνω κατά τάς ἱεράς αὐτάς στιγμάς τῆς Εὐχαριστίας τήν ἔκφρασιν τῆς εὐγνωμοσύνης μου πρός ὅλους ἐκείνους, οἱ ὅποιοι μέχρι σήμερον μέ ἐστήριξαν μέ τήν στοργήν των καί μέ καθωδήγησαν μέ τήν πείραν των: τήν οἰκογένειάν μου, τούς κατά καιρούς καθηγητάς μου, καί μάλιστα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, τούς διαφόρους συνεργάτας μου, καί ἰδιαίτατα τούς νέους ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι, μέ τό πάθος των δι' ἀλήθειαν μοῦ ὑπενθυμίζουν συνεχῶς τό σκληρόν χρέος τῆς γνησιότητος.

Αἱ φοβεραί στιγμαί τῆς προκειμένης ἱερουργίας δέν ἐπιτρέπουν ἀναλύσεις μακράς. Λιτότατα, λοιπόν, περιορίζομαι νά ἐξηγήσω, ὅτι συναισθήματα

ἀνεπαρκείας καί φόβου μέ συντρίβουν πρό τῶν ἀπαιτήσεων τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ: «δεῖ οὖν τόν ἐπίσκοπον ἀνεπίληπτον εἶναι» (Α΄ Τιμ. 3:2), «ἄρτιον... πρός πᾶν ἔργον ἀγαθόν ἐξηρησμένον» (Β΄ Τιμ. 3:17). Μέ αἴσθημα ἱλίγγου, εἶδα νά ἀναδύωνται ἀπό τόν βυθόν τῆς συνειδήσεως τῆς Ἐκκλησίας φράσεις ὅπως, ὁ Ἐπίσκο-

πος εἶναι «τύπος τοῦ Πατρὸς» (Ἰγνατίου, Πρὸς Τράλ. ΙΙΙ, Ι), «εἰς τόπον» καί «εἰς τύπον Θεοῦ» (Ἰγνατίου, Πρὸς Μαγνησ. VI, Ι) μέ ἀποστολήν «περῶσαι ψυχὴν, ἀρπᾶσαι κόσμον καί δοῦναι Θεῷ» (Γρηγορίου Ναζιανζινοῦ, Ἀπολογ. κβ).

Ἐζήτησα αὐτὴν τήν ἐβδομάδα καταφύγιον ἀπὸ τήν ἐσωτερικὴν ἔντασιν εἰς τήν σιωπὴν καί τήν λατρευτικὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας μας, ὥστε νά προσεγγίσω κάπως τό νόημα τοῦ ἐπισκοπικοῦ λειτουργήματος. Τό ἀρχικόν δέος μετεμορφώθη εἰς ρῖγος: διότι κατὰ τὰς ἡμέρας, αἱ ὁποῖαι ἐμεσολάβησαν ἀπὸ τῆς ἐκλογῆς μου, τό ἐορτολόγιον τῆς Ἐκκλησίας μας προέβαλε τὰς μνήμας τῶν ἁγίων, ἐπισκόπων Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος τὴν Κυριακὴν, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου τὴν Δευτέραν, Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ τὴν Τρίτην, Γρηγορίου Νεοκαισαρείας τὴν Παρασκευήν. Ὅλοι αὐταί αἱ μορφαί ἦλθον διὰ νά ἀποκαλύψουν κατὰ τρόπον συγκλονιστικόν ποῖαι εἶναι αἱ πραγματικαὶ διαστάσεις ζωῆς τοῦ Ἐπισκόπου:

α) Ἐζησαν ὅλοι των μέ μίαν ἀγάπην διὰ τόν ἄνθρωπον καί τόν Θεόν πέραν οἰωνδήποτε συνόρων συμβατικῆς λογικῆς. Μέχρι μαρτυρίου ἠγωνίζοντο διὰ τὴν ἀνακούφισιν τῶν θλιβομένων καί τῶν «τεθραυσμένων» (Λουκ. 4:18) τῆς ἐποχῆς των, ἀποκαλύπτοντες οὐσιαστικῶς τὴν φιλανθρωπίαν τοῦ Θεοῦ, ἡ ὁποία φανεροῦται ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ.

β) Ἐζησαν μέ ἀσκητικὴν ἐγρήγορσιν καί κατάνυξιν διὰ τὴν ὑπέρβασιν τῆς σκοτεινῆς ἀβύσσου τοῦ ἀνθρωπίνου «ἐγώ». Ἐκαμαν ἀσκητήριον τὴν πόλιν, τὴν καθημερινὴν πραγματικότητα, τὴν ὑπερκόπωσιν καί τό μαρτύριόν των. Ἀπὸ αὐτὸν τόν ἀμείλικτον προσωπικὸν ἀγῶνα ἀγνόητος, κατανύξεως καί ταπεινώσεως ἐπήγασεν ἡ ἐκπληκτικὴ των ἀκτινοβολία.

γ) Ἐζησαν μέ βαθεῖαν αἴσθησιν καθολικῆς εὐθύνης καί ἀποστολικῆς συνειδήσεως, μέ τὴν βεβαιότητα ὅτι ὡς «τύποι Χριστοῦ» γίνονται αὐτομάτως «παγκόσμιοι ἄνθρωποι», μέ τὴν πεποίθησιν ὅτι πιστότης εἰς τὴν ἀποστολικὴν παράδοσιν σημαίνει πιστότητα εἰς τό ἀποστολικόν χρέος, ὅτι ἡ ἐπίθεσις τῶν χειρῶν τῶν ἐπισκόπων κατὰ τὴν χειροτονίαν δέν ἀποτελεῖ μόνον ἐγγύησιν ἀποστολικῆς διαδοχῆς, ἀλλὰ καί χρέωσιν διὰ ἐνεργὸν συμμετοχὴν εἰς τὴν πορείαν τῆς Μίας, Ἁγίας, Καθολικῆς ▶

καί Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας «ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς» (Πράξ. 1:8).

δ) Καθωδήγησαν ὅλοι των καί παρηγόρησαν τόν λαόν τοῦ Θεοῦ μέ προφητικήν ἐνόρασιν καί τόλμην καί αὐτό ἀκριβῶς εἶναι τό τέταρτον κοινόν των χαρακτηριστικόν, τό ὁποῖον μέ ἐδόνθησεν. Ἐθεολόγησαν μέ ὀξύτητα πνεύματος καί δυναμισμόν, ἀποκαλύπτοντες ἀδιακόπως νέας, ἐπικαίρους διά τήν ἐποχήν των, πλευρᾶς τοῦ «μυστηρίου τῆς πίστεως» (Α΄ Τιμ. 3:9). Κατέθεσαν ρωμαλέαν μαρτυρίαν περί τῆς Ἀλήθειας εἰς κρίσιμους διά τήν Ἐκκλησίαν στιγμᾶς καί μέ προφητικήν δύναμιν ἐγκρέμισαν «πᾶν ὕψωμα ἐπαιρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ» (Β΄ Κορ. 10:5), πᾶν εἶδος ἀτομικῶν εἰδώλων ἄνεσιν, ἐξουσίαν, δόξαν, κοσμικάς συμβατικότητας, τά ὁποῖα δέν ἔπαυσαν νά ἀναστηλώνονται εἰς ὅλας τὰς ἐποχάς καί ἐντός τῶν πλαισίων τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ χώρου.

ε) Ἡ ὅλη ἐπισκοπική των διακονία ὑπῆρξε, τέλος, μία σταυρώσιμος μαρτυρία Ἀναστάσεως. Ἀπό τήν θείαν Εὐχαριστίαν τῆς λατρευτικῆς κοινότητος, τῆς ὁποίας προΐσταντο, τήν ἐνεργοποιούσαν τό γεγονός τῆς Σταυρώσεως καί τῆς Ἀναστάσεως, ἤντιουν δύναμιν καί ἐμπνευσιν διά νά βοηθοῦν τόν λαόν τοῦ Θεοῦ νά ζῇ τό «Πάσχα Κυρίου», νά πραγματοποιῇ δηλαδή συνεχῇ «ἐξοδον» ἀπό τήν περιοχὴν τῆς ἀποκαρδιώσεως εἰς τήν χώραν τῆς ἐλπίδος, ἀπό τήν οἰανδήποτε δουλείαν «εἰς τήν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ» (Ρωμ. 8:21)· ἕνα Πάσχα, μίαν «Διάβασιν», ἀπό τόν χώρον τῆς ὑποκρισίας εἰς τήν ἀλήθειαν, ἀπό τήν ἀπομόνωσιν τοῦ ἀτομισμοῦ εἰς τήν ἐν Χριστῷ κοινωνίαν.

Ἀναζητῶ, Μακαριώτατε, εἰς τὰ βάθη μου κάτι ἀπό τὰ στοιχεῖα αὐτά τοῦ ἀληθοῦς ἐπισκοπικοῦ ἥθους, καί δέν βλέπω παρά μόνον κακέκτυπα ἢ ἀμυδρούς ἀντικατοπτρισμούς των εἰς τήν ἐπιφάνειαν τῶν πόθων μου. Οἱ στίχοι τῆς Ἀποκαλύψεως τοῦ Ἰωάννου πρὸς τόν ἐπίσκοπον Λαοδικείας, προσηρμοσμένοι εἰς τήν περίπτωσίν μου, ἀποκτοῦν συνταρακτικὴν ἐπικαιρότητα: τώρα πλέον οἶδας «ὅτι σύ εἶ ὁ ταλαίπωρος καί ὁ ἐλεεινός καί πτωχός καί τυφλός καί γυμνός» (Ἀποκ. 3:17).

Ἡ ἀνεπάρκεια καί γυμνότης αὐτὴ γίνεται ἀκόμη σοβαρώτερα, ὅταν ἀναλογίζεται κανεὶς ὅτι καλεῖται νά διακονήσῃ ὡς Ἐπίσκοπος εἰς Ὀργανισμόν ὅπως ἡ Ἀποστολικὴ Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, εἰς μίαν ἐποχὴν ριζικῶν ἀνακατατάξεων, τεχνοκρατικῆς θυέλλης, συγκρούσεων κοινωνικῶν, μεταξύ ἀπιθάνων συμφερόντων καί ἀπροσώπων δυνάμεων εἰς περίοδον κατὰ τήν ὁποίαν διακηρύττεται ἐπιμόνως ἡ ἀξία τοῦ ἀνθρώπου, τῆς ἐλευθερίας, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἰσότητος, διά νά καλύπτεται ἡ ἔντεχνος, ἡ ἄτεχνος καταπάτησίς των. Ἡ ἐπισκοπικὴ εὐθύνη γίνεται ἀκόμη συνθετωτέρα εἰς τήν σκέψιν ὅτι ἡ Μία, Ἁγία, Καθολικὴ καί Ἀποστολικὴ Ἐκκλησία καλεῖται νά δώσῃ «λόγον περὶ τῆς ἐν αὐτῇ ἐλπίδος» (Α΄

Πέτρ. 3:15) ἐντός μιᾶς πολυμόρφου ἀνθρωπότητος, ἡ ὁποία ἐξελίσσεται εἰς ἐνιαίαν μεγαλούπολιν μέ ἄνω τῶν 2/3 τοῦ πληθυσμοῦ της μὴ Χριστιανοῦς, ἀναμένουσιν μέ τρόπον τό λυκαυγές τοῦ 21ου, τοῦ ἠλεκτρονικοῦ αἰῶνος.

Αὐται ἀκριβῶς αἱ σκέψεις καί τὰ συναισθήματα μέ συνέτριψαν, Μακαριώτατε, κατά τήν ἀπομόνωσιν αὐτῶν τῶν ἡμερῶν. Ἡ ὑπεύθυνος τοποθέτησις ἐνός ἐπισκόπου μέσα εἰς ἕναν παρόμοιο χῶρον εἶναι κάτι μαρτυρικό καί ἡ ἀνεπάρκειά μου τό καθιστᾷ ἐξαιρετικῶς ἐπικίνδυνον. Βεβαίως, τώρα εἶναι πλέον ἀργά, διά νά τολμήσω οἰανδήποτε «φυγὴν εἰς Θαρσίς» (πρβλ. Ἰων. 1:3), ὅπως πρό ἐτῶν. Ἄλλωστε, ἡ φυγή τελικῶς δέν ἀποτελεῖ λύσιν, διά αὐτοῦ τοῦ εἶδους τούς φόβους. Μόνον «ἡ τελεία ἀγάπη

ἔξω βάλλει τόν φόβον» (Α΄ Ἰω. 4:18). Τό μυστήριον τῆς τελείας ἀγάπης τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν κόσμον, ὁ Ὅποιος ἔγινεν ἄνθρωπος, διά νά συμμερισθῇ τήν ζωὴν μας καί συγκαταβαίνει νά χρησιμοποιῇ ἀναξίους καί ἁμαρτωλούς ἀνθρώπους, ὅπως ὁ ὁμίλων, διά νά ἐκπροσωποῦν τήν Ἐκκλησίαν Του, μέ παρηγορεῖ. Αὕτη ἡ κοινωνία ἀγάπης, ἡ ὁποία πραγματοποιεῖται εἰς τό μυστικόν σῶμα τοῦ Χριστοῦ, «ὁ ἔστιν ἡ ἐκκλησία» (Κολ. 1:24) μέ μυριάδας μυριάδων προσώπων ὅλων τῶν ἐποχῶν, προαπελθόντων καί ζώντων, ὁσίων, μαρτύρων, ὁμολογητῶν, αὕτη ἡ συνεχὴς παρουσία ἀγάπης καί δεήσεως χιλιάδων προσφιλῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ μοῦ δίδει τό θάρρος διά τό τρομερόν σημερινόν βῆμα. Εἰς αὐτήν τήν «τελείαν», τήν ἐν πόνῳ ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, τήν ἐντός τῆς Ἐκκλησίας βιουμένην, παραδίδομαι.

«Ἰδοὺ ἔσθηκα ἐπὶ τήν θύραν καί κρούω...», συνεχίζει τό κείμενον τῆς Ἀποκαλύψεως πρὸς τόν ἐπίσκοπον Λαοδικείας, μετὰ τήν φοβερὰν ἀποκάλυψιν τῆς γυμνότητός του καί τήν κλῆσιν πρὸς μετάνοιαν. «Εάν τις ἀκούσῃ τῆς φωνῆς μου καί ἀνοίξῃ τήν θύραν, καί εἰσελεύσομαι πρὸς αὐτόν καί δειπνήσω μετ' αὐτοῦ καί αὐτός μετ' ἐμοῦ» (Ἀποκ. 3:20). Ἀπ' ὅ,τι βλέπω μέχρι τώρα, μόνον μία ἐγρήγορσις μετάνοιας, ἐν ταπεινώσει καί πίστει εἰς τήν εὐσπλαχνίαν τοῦ Θεοῦ, προσφέρει δυνατότητα ὑπερβάσεως τοῦ φόβου καί ἀνοίγει θύραν διά τήν πραγματοποίησιν τοῦ Μυστικοῦ Δείπνου μετὰ τοῦ Ἁγαπημένου καί τήν βίωσιν μιᾶς Πασχαλίου ἀποστολῆς.

Σᾶς ἱκετεύω λοιπόν, Μακαριώτατε, καί Ὑμᾶς, σεβάσμιοι Ἱεράρχαι, προσφιλεῖς πατέρες καί ἀδελφοί, ὅσοι αὐτήν τήν ὥραν μέ κυκλώνετε μέ τήν ἀγάπην σας, δεηθῆτε ἡ φλόγα, ἡ ὁποία θά ἀνάψῃ ἐντός μου, κατά τήν προκειμένην μυσταγωγίαν μέ τήν δύναμιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος ἀπό τό πῦρ τῆς Πεντηκοστῆς, νά καίῃ μέ ταπεινώσιν ἐνώπιον τῆς εἰκόνας τοῦ Ἑσταυρωμένου καί τῶν Ἀγίων, εἰς μίαν συνεχῆ Λειτουργίαν πίστεως καί ἀγάπης, ὥστε νά μεταφέρῃ, ὅπου ἐναποτεθῇ, κάτι ἀπό τήν θερμην, τήν παρηγοριάν καί τήν ἐλπίδα τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Πεντηκοστῆς.

Ἐπιμέλεια Γ.Ε.Ι.

«Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία ἀγκαλιάζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους» Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας στή Ρουάντα

Τὴν Πέμπτη 27 Ὀκτωβρίου 2022, ἡ Ρουάντα ὑποδέχτηκε γιὰ πρώτη φορά τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρο Β΄. Ὁ Μακαριώτατος ἀφίχθη νωρίς τό μεσημέρι στό διεθνές Ἀεροδρόμιο τοῦ Κιγκάλι, τὴν πρωτεύουσα τῆς Ρουάντα.

Τόν Πατριάρχη ὑποδέχθηκαν ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μπουρούντι καί Ρουάντας, κ. Ἰννοκέντιος, ἡ Πρέσβης καί ἡ Πρόξενος τῆς Αἰγύπτου κ. Rania El Banna καί κ. Madona Magdy Mikhail, καθὼς καί διπλωμάτες τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν, ἐκπροσωπώντας τόν

Ἐξοχώτατο Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας τῆς Ρουάντας κ. Paul Kagame.

Στὴν ὑποδοχὴ τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου στό Ἀεροδρόμιο παρευρέθηκαν, ἐπίσης, οἱ Σεβ. Μητροπολίτες Καμπάλας κ. Ἰερώνυμος καί Κανάγκας κ. Χαρίτων καί οἱ Θεοφ. Ἐπαρχιοῦχοι Ἐπίσκοποι Νιέρι κ. Νεόφυτος, Τζίντζας κ. Σίλβεστρος καί Γκούλου κ. Νεκτάριος, ὁ κλῆρος καί ὁ πιστὸς λαὸς τοῦ Θεοῦ πού ἐπεφύλαξαν θερμὴ ὑποδοχὴ στὸν Ἀλεξανδρινὸ Προκαθήμενο.

Ὁ Μακαριώτατος, ἐμφανῶς συγκινημένος, ἀνα-

φέρθηκε στο σημαντικό γεγονός της πρώτης επίσημης επίσκεψης Πατριάρχη Άλεξανδρείας στη Ρουάντα και για την χαρά να βρεθεί ανάμεσα στα πνευματικά του αναστήματα, πού είναι οι Άφρικανοί Αρχιερείς του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας.

Τήν Παρασκευή 28 Οκτωβρίου, ο Πατριάρχης επισκέφθηκε το μνημείο της Γενοκτονίας του 1994, στην πρωτεύουσα Κιγκάλι της Ρουάντας, με τον Έπιχώριο Μητροπολίτη και τους Σεβασμιώτατους Μητροπολίτες και Θεοφιλέστατους Έπισκόπους, οι όποιοι τον συνόδεψαν κατά την επίσκεψή του στην πολυπαθνή χώρα. Ο Μακαριώτατος ξεναγήθηκε στους χώρους του μνημείου και ενημερώθηκε για την ιστορία και τα αίτια, πού οδήγησαν τη χώρα στις εκατό πιο φρικιαστικές ημέρες της, πού είχαν ως αποτέλεσμα τον θάνατο περίπου δύο εκατομμυρίων ανθρώπων και τόσων άλλων πού πήραν τον δρόμο τις προσφυγιάς σε γειτονικά κράτη. Στο τέλος ο Μακαριώτατος ανέπεμψε δέση στον χώρο, όπου βρίσκονται οι όμαδικοί τάφοι των θυμάτων και έκανε έκκληση για την κατάπαυση των πολέμων σε όλον τον κόσμο.

Στήν συνέχεια κατευθύνθηκε με την συνοδεία του στο χωρίο Γκισάρι της Ρουάντας, όπου τον υποδέχθηκαν με τραγούδια και χορούς οι τριακόσιοι και πλέον κάτοικοί του. Κατά την εκεί παραμονή του τέλεσε τις βαπτίσεις 50 γηγενών, ανάμεσά τους μικρά παιδιά και ήλικιωμένοι. Σε οικόπεδο πού αγοράστηκε πρόσφατα από την τοπική Μητρόπολη, επίσης, έθεσε το θεμέλιο λίθο για την ανέγερση ναού, αφιερωμένου στην Άγία Μεγαλομάρτυρα Αικατερίνη. Στο τέλος παρακολούθησε εκδήλωση με παραδοσιακούς χορούς, πού είχαν ετοιμάσει οι κάτοικοι προς τιμήν του. Ο Μακαριώτατος ευχαρίστησε τον κόσμο και τον προεστό της Κοινότητας και ευχήθηκε ο Θεός να τους προστατεύει και εύλογεϊ πλούσια τη ζωή τους.

Τό Σάββατο 29 Οκτωβρίου, ο Πατριάρχης κ. Θεόδωρος είχε διαδοχικές συναντήσεις με τους Αρχιερείς του Θρόνου πού βρέθηκαν στη Ρουάντα με άφορμή την επίσκεψή του, όπου συζήτησαν θέματα πού άφορουν τις Έπαρχίες τους.

Τό μεσημέρι συνοδευόμενος από την Πρέσβη της Αιγύπτου κ. Rania El Banna, τους Μητροπολίτες Μπορούντι και Ρουάντας κ. Ίννοκέντιο, Καμπάλας κ. Ίερώνυμο, Κανάγκας κ. Χαρίτωνα και τον Θεοφιλεστά-

το Έπίσκοπο Νιέρι, κ. Νεόφυτο, έγινε δεκτός από τον Έξοχ. Πρωθυπουργό της Ρουάντας κ. Έντουάρ Ένζιράντ. Ο Πρωθυπουργός ευχαρίστησε τον Μακαριώτατο για την ειρηνική και πρώτη επίσκεψή του και τον διαβεβαίωσε για την πλήρη στήριξη του κράτους προς την Όρθόδοξη Έκκλησία, πού δραστηριοποιείται στην χώρα του, υπό την καθοδήγηση του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας.

Ο Πατριάρχης ενημέρωσε τον Πρωθυπουργό, για την ιστορική πορεία του Πατριαρχείου Άλεξανδρείας και Πάσης Άφρικής, καθώς και τό έργο πού έπιτελείται καθημερινώς στα 54 Κράτη της Άφρικανικής Ήπείρου. Τέλος ευχαρίστησε τον Έξοχώτατο Πρόεδρο της Δημοκρατίας της Ρουάντας κ. Paul Kagame, για ▶

τή στήριξη και την βοήθεια που παρέχει στην τοπική Όρθόδοξη Έκκλησία.

Ο Πατριάρχης Αλεξανδρείας ολοκληρώνοντας την ποιμαντική του περιοδεία στην Ρουάντα, σέ πανηγυρική ατμόσφαιρα, τέλεσε τά Έγκαίνια του νεοανεγερθέντος Ίερού Ναού των Πρωτοκορυφαίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου, στην περιοχή Ρουαμαγκάνα, δηλώνοντας ότι: «Η Όρθόδοξη Έκκλησία αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους».

Ο Μακαριώτατος χοροστάτησε κατά τόν Όρθρο και προεξήρχε της τελετής των Έγκαίνιων και της Πατριαρχικής Θείας Λειτουργίας, συμπαραστατού-

μενος από τούς Σεβ. Μητροπολίτες Μπουρούντι και Ρουάντας κ. Ίννοκέντιο, Καμπάλας κ. Ίερώνυμο, Κανάγκας κ. Χαρίτωνα και τούς Θεοφιλεστάτους Έπαρχιούχους Έπισκόπους, Νιέρι κ. Νεόφυτο Τζίντζας κ. Σίλβεστρο και Γκούλου κ. Νεκτάριο. Ο Ναός ήταν κατάμεστος από πιστούς, κυρίως από νέους ανθρώπους.

Ο Πατριάρχης μίλησε στο έκκλησίασμα για την Ακολουθία των Έγκαίνιων και τη σημασία όσων τελούνται κατ' αυτήν.

Στά Έγκαίνια παρευρέθηκαν ή Πρόσβης της Αιγύπτου, ή Έκπρόσωπος του Έπουργείου των Θρησκειών, Έκπρόσωπος της Καθολικής Έκκλησίας, ή Δήμαρχος της πόλης καθώς και εκπρόσωποι της Αστυνομίας και της Περιφέρειας.

Μετά τό πέρας της Θείας Λειτουργίας, ό Μακαριώτατος έθεσε τόν θεμέλιο λίθο, για την ανέγερση των νέων έγκαταστάσεων της διοίκησης της Μητροπόλεως, Σχολείου και μικρής Κλινικής, τά όποια θά βρίσκονται στην ίδια έκταση μέ τό νέο Ίερό Ναό. Μέ συγκίνηση, άπευθυνόμενος στόν λαό είπε ότι: «Τό Πατριαρχείο αγκαλιάζει όλους τους ανθρώπους, άνεξαρτήτως έθνικότητας και όλα όσα γίνονται σήμερα είναι ή απόδειξη, ότι ή Έκκλησία Αλεξανδρείας μεριμνά και περιθάλπει, τούς πονεμένους και παραμελημένους ανθρώπους της Αφρικανικής Ήπειρου, ιδίως τά παιδιά». Ο Πατριάρχης δέν παρέλειψε νά εύχαριστήσει τούς ζώντες δωρητές, ένώ μνημόνευσε και τούς δωρητές και εύεργέτες του έργου αυτού, που έχουν φύγει από τή ζωή.

Στή συνέχεια, παρακολούθησε τό έορταστικό πρόγραμμα, που είχαν έτοιμάσει ή χορευτική και ή μουσική ομάδα της θρησκευτικής κοινότητας και παρακάθησε σέ γεύμα, που παρέθεσε πρός τιμήν του ό Μητροπολίτης Ίννοκέντιος.

Τή Δευτέρα 31 Όκτωβρίου, ολοκληρώνοντας μία κοπιαστική αλλά πλούσια πνευματική περιοδεία, γεμάτος χαρά και εύφροσύνη, ό Μακαριώτατος άναχώρησε για την έδρα του Πατριαρχείου, προπεμφθείς στόν κρατικό άερολιμένα της Ρουάντας από τόν Σεβ. Μητροπολίτη κ. Ίννοκέντιο, τήν Πρόσβη της Αιγύπτου και τόν τοπικό Ίερό Κλήρο. Δόξα τω Θεώ πάντων ένεκεν!

Από τήν Ίερά Μητρόπολη Μπουρούντι και Ρουάντας

«Ὁ Πατριαρχικός Θρόνος Ἀλεξανδρείας ἦταν, εἶναι καί θά παραμείνει ἡ μόνη κανονική Ἀνατολική Ὁρθόδοξη δικαιοδοσία στήν Ἡπειρο»

Επειδή πρόσφατα κυκλοφόρησε στό διαδίκτυο ἀνάρτηση τοῦ καθηρημένου πλέον πρώην «Μητροπολίτη» Κλίν Λεωνίδα μέ τήν «ἀναγνώριση» τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας στήν Δημοκρατία τῆς Νιγηρίας, ἡ Μητρόπολη γνωρίζει σέ ὅλους τά ἐξῆς:

1. Σύμφωνα μέ τά ὑπό τοῦ σχετικοῦ Νόμου τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τῆς Νιγηρίας, κάθε θρησκευτικός, φιланθρωπικός, ἐπιχειρηματικός κ.λπ. Ὁργανισμός, προκειμένου νά λειτουργήσει νόμιμα, ὑποχρεοῦται νά ὑποβάλει στίς ἀρμόδιες ἀρχές σχετικό αἴτημα καί νά λάβει σχετική ἐγκρισν.

2. Ἡ «ἀναγνώριση» αὐτή δέν ἀποτελεῖ κάποια ἰδιαίτερη κίνηση εὐνοίας τῆς Νιγηριανῆς Κυβερνήσεως πρός τήν ἐν λόγω θρησκευτική ομάδα ἐπομένως καί ἀνάξια ἀναφορᾶς ἡ πανηγυρισμῶν, ὅπως οἱ ἐν Νιγηρίᾳ συνεργάτες τῆς Ὁμάδας καλῶς γνωρίζουν.

3. Ὁ Πατριαρχικός Θρόνος τῆς Ἀλεξανδρείας, ὑπὸ τόν Μακαριώτατο Πάπα καί Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί Πάσης Ἀφρικῆς κ.κ. Θεόδωρο Β', ἦταν, εἶναι καί θά παραμείνει, κατά τήν παράδοση καί τοὺς κανόνες, ἡ μόνη κανονική Ἀνατολική Ὁρθόδοξη δικαιοδοσία στήν Ἡπειρο.

4. Ἡ Ἱερά Μητρόπολη Νιγηρίας, τοῦ Πατριαρχείου, συνεχίζει τό ἱεραποστολικό ἔργο της, τιμώντας καί σεβόμενη τοὺς ἀγῶνες καί τίς ἀγωνίες δεκάδων κληρικῶν καί εὐλαβῶν πιστῶν πού ἐργάστηκαν μέ εὐσέβεια ὅλες τίς προηγούμενες δεκαετίες. Πορευόμεθα δέ χωρὶς τήν στήριξη καί προστασία πολιτικῶν, οἰκονομικῶν κ.λπ. ξένων δυνάμεων καί κυβερνήσεων.

5. Ἡ παρουσία αὐτῆς τῆς νέας θρησκευτικῆς ὀντότητας στήν χώρα θεωροῦμε ὅτι φυσικά δέν ἀποσκοπεῖ στήν «σωτηρία» τῶν Ἀφρικανῶν ἀδελφῶν ἀπό αἱρέσεις καί ἄλλα σχετικά ἀσετεῖα ἐπιχειρήματα ὅπως προβάλλονται, ἀλλά ἐξυπηρετεῖ συγκεκριμένους ἐθνικούς πολιτικούς καί ἐκκλησιαστικούς σκοποὺς καί σχέδια, χαραγμένα ἐδῶ καί πολλές δεκαετίες.

Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Νιγηρίας

Θεμέλιος λίθος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἄννης καί Ἀγίου Νεκταρίου στήν Ἐπισκοπή Κισανγκάνι

Τό Σάββατο 22 Ὀκτωβρίου 2022, μέ τήν Χάρι τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, τίς εὐλογίες τοῦ Πατριάρχῃ Ἀλεξανδρείας κ. Θεοδώρου καί τίς προσευχές ὅλων τῶν πιστῶν, ἀπό τόν Πατριαρχικό Ἐπίτροπο Ἀρχιμανδρίτη π. Πολύκαρπο Διαμαντόπουλο, τέθηκε ὁ θεμέλιος λίθος στόν Ἱερό Ναό τῆς Ἀγίας Ἄννης καί τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Πενταπόλεως, στήν Ἱερά Ἐπισκοπή Κισανγκάνι.

Στήν τελετή παρευρέθηκαν ἐκτός τοῦ Δημάρχου τῆς πόλης τοῦ Κισανγκάνι ἐκπρόσωποι τῶν ἄλλων τοπικῶν αὐτοδιοικητικῶν ἀρχῶν καί φορέων, ἐκπρόσωποι τῶν τοπικῶν χριστιανικῶν ὁμολογιῶν, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητας κ. Τάκης Μαλαμᾶς καί πλῆθος ἀνθρώπων πού μαζί μέ τούς πιστούς μας, θέλνουν νά τιμήσουν τήν Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία μας.

Ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος π. Πολύκαρπος εὐχα-

ρίστησε τόν Μακαριώτατο Πατριάρχη Ἀλεξανδρείας καί πάσης Ἀφρικῆς κ. Θεόδωρο, γιά τήν ἀνύσταχτη μέριμνά του γιά τήν πρόοδο τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου στήν Ἀφρικανική Ἠπειρο, ὅλους ὅσοι τίμησαν μέ τήν παρουσία τους τή θεμελίωση τοῦ πρώτου αὐτοῦ ἐνοριακοῦ Ναοῦ τῆς Ἐπισκοπῆς Κισανγκάνι, ὑποσχέθηκε καλή συνεργασία μέ τίς ἀρχές τοῦ τόπου γιά τό γενικό καλό τῶν ἀνθρώπων, τοὺς ὁποίους καλεῖται ἡ νεοσύστατη Ἐπισκοπή νά ὑπηρετήσῃ καί ζήτησε τήν ἀρωγή ὅλων στήν μαρτυρική αὐτή πορεία τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στό Κισανγκάνι, πού ἀρχίζει τά πρώτα της βήματα στό Ἀνατολικό Κονγκό.

Ἀπαντώντας ὁ Δήμαρχος τῆς Πόλης μας, εὐχαρίστησε τόν Μακαριώτατο γιά τήν ἐγκατάσταση τοῦ Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου του στό Κισανγκάνι, ἐπαίνεσε τό ἔργο τῆς Ὁρθόδοξου Ἐκκλησίας στό Κονγκό καί ἰδιαίτερα στόν τόπου αὐτό καί ὑποσχέθηκε τό ἀπρόσκοπτο τῶν ἐργασιῶν, οἱ ὁποῖες ἀρχίζουν πλέον καί οὐσιαστικά, παροτρύνοντας τό παρευρισκόμενο πλῆθος νά σταθεῖ στό πλευρό τῆς Ὁρθόδοξης

Ἐκκλησίας. Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συμβουλίου τοπικῶν Χριστιανικῶν Ὁμολογιῶν, τόνισε ὅτι ἀρχίζει ἕνα ἱερό ἔργο στό ὁποῖο ὅλος ὁ χριστιανικός κόσμος τοῦ τόπου, προσβλέπει μέ προσευχή, ἐλπίδα καί χαρά.

Ἀνταπαντώντας ὁ Πατριαρχικός Ἐπίτροπος εὐχαρίστησε ἀπό καρδίας τοὺς ὁμιλητές καί τόνισε τήν ὁμολογιακή ἀλλά καί ἀγαπητική ὑπόσταση τῆς Ὁρθοδοξίας, ἡ ὁποία σεβόμενη τήν ἀλήθεια πού κηρύττει καί τήν ὑπερδισχιλιετή παράδοσή της, ἐπιδιώκει πάντοτε τήν καλή συνεργασία μέ ὅλους τοὺς ἀνθρώπους ἀδιακρίτως.

Οἱ στιγμές πού διαδραματίστηκαν ἦταν ἱστορικές καί σηματοδοτοῦν ἕνα νέο ξεκίνημα τῆς Ἐκκλησίας μας, τοῦ ὁποίου μάρτυρες μᾶς ἀξιώνει ὁ Τριαδικός Θεός νά εἴμαστε.

Ἡ Ὁρθοδοξία βῆμα πρὸς βῆμα ἀναγνωρίζεται, ἐδραιώνεται καί προοδεύει στή νεόφυτη ἀλλά εὐλογημένη Ἐπισκοπή τοῦ Κισανγκάνι στό Ἀνατολικό Κονγκό.

Ἀπό τήν Ἐπισκοπή Κισανγκάνι

«...ἐφ’ ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ. κέ’, 40)

Ἀγαπητοί φίλοι τῆς Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς,

Εἶχαμε τὴν εὐκαιρία νὰ ὑποδεχθοῦμε τὸν Πατριάρχη μας κ. Θεόδωρο στὴν Ἱερά Μητρόπολη Β. Μαδαγασκάρης. Εἶχαν περάσει ἀρκετὰ χρόνια ἀπὸ τὴν προηγούμενη ἐπίσκεψή του καὶ δοθείσης τῆς εὐκαιρίας τῶν ἐγκαταστάσεων τῆς Ἱεραποστολῆς, δέχθηκε τὴν πρόσκλησή μας, γιὰ νὰ μᾶς εὐλογήσει μέ τὴν πατρική του παρουσία καὶ νὰ τὸν ἐνημερώσουμε σέ διάφορα θέματα πού ἀφοροῦν στὴν τοπική Ἐκκλησία.

Μέ τὴ χάρις τοῦ Θεοῦ καὶ τίς εὐχές καὶ εὐλογίες τοῦ Μακαριωτάτου, τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο προχωρᾷ, ὅχι, ὅμως, χωρὶς πειρασμούς, προβλήματα καὶ δυσκολίες. Νέοι ναοὶ ἀποπερατώνονται καὶ μετὰ τὴν τελετὴ τῶν Θυρανοξίων, λειτουργοῦν καὶ ἐξυπηρετοῦν τίς λατρευτικὲς ἀνάγκες τῶν πιστῶν μας. Οἱ λιγοστοὶ πιστοί, συνήθως, περιμένουν γιὰ ἀρκετὸ χρονικὸ διάστημα, μέχρι νὰ βρεθοῦν τὰ χρήματα πού εἶναι ἀπαραίτητα, ὥστε νὰ οἰκοδομηθεῖ κάποιος ναός. Οἱ προσευχές κλήρου καὶ λαοῦ εἶναι ἐντατικές, μέχρι νὰ παρουσιάσει ὁ Κύριος τὰ πρόσωπα ἐκεῖνα πού θὰ ἀναλάβουν τὸ κόστος τοῦ ἔργου.

Πιστεύουμε, πράγματι, καὶ ἀποδίδουμε τὴ φανέρωση τῶν προσώπων ἐκείνων πού συνδράμουν τὸ ἔργο μας, στὴν πρόνοια τοῦ Ἁγίου Τριαδικοῦ Θεοῦ, πού φωτίζει καὶ κατευθύνει τίς καρδιές τους, σέ χειρονομίες ἀδελφικῆς ἀγάπης, ἐμπρακτὴ ἀπόδειξη τοῦ θερμοῦ ἱεραποστολικοῦ ἐνδιαφέροντός τους. Ἡ διακαὴς ἐπιθυμία τῶν πιστῶν μας γιὰ τὴν ἀπόκτηση ἑνὸς εὐπρεποῦς χώρου λατρείας τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ, βρὶσκει ἀνταπόκριση στὴν ἀγάπη τῶν συνδρομητῶν τοῦ ἔργου τοῦ εὐαγγελισμοῦ τῶν λαῶν.

Μέσα ἀπὸ πολλές δυσκολίες καὶ ἐμπόδια, φτάσα-

με στὴ χαρὰ τῶν Θυρανοξίων ἑνὸς ἀκόμη ναοῦ. Ὁ καλὸς ἱερέας τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας, προσκάλεσε καὶ ἄλλους κληρικούς ἀπὸ τίς γύρω περιοχές, καθὼς, ἐπίσης, καὶ χριστιανούς καὶ τοὺς τοπικοὺς ἄρχοντες. Ὅλα ἔγιναν μέ τάξη καὶ ἱεροπρέπεια. Μεγάλῃ ἢ συγκίνηση, διότι ἕνας ἀκόμη ναός προστέθηκε

στή Μητρόπολή μας, ώστε οί πιστοί μέ εὐπρέπεια νά προσφέρουν λατρεία στόν Κύριο. Δοξολογοῦμε τόν Θεό καί ἐκφράζουμε καρδιακές εὐχαριστίες στόν δωρητή γιά τή χαρά πού μᾶς ἔδωσε.

Ὁ ἱερέας τῆς Ἐνορίας αὐτῆς, ὡς γνήσιος καί φιλόστοργος πνευματικός πατέρας, ἐνδιαφέρεται γιά τό ποιμνίό του καί προσπαθεῖ ἐπίπονα νά σπείρει τό λόγο τοῦ Εὐαγγελίου στίς δεκτικές ψυχές τῶν ἀπλοϊκῶν ἀνθρώπων. Πότε μέ τά πόδια καί πότε μέ ἕνα παλιό μοτοποδήλατο, ἄλλοτε μέσα στή ζέστη κι ἄλλοτε πάλι κάτω ἀπό τή βροχή, περιοδεύει τά δάση τῆς περιοχῆς καί κηρύττει μέ ἐνθουσιασμό καί αὐταπάρνηση τήν Ὁρθοδοξία. Ἡ καρδιά του φλέγεται ἀπό τήν ἀγάπη του γιά τόν Χριστό καί τήν ἀφοσίωση στήν Ἐκκλησία Του.

Μεγάλα καί ἀποκαλυπτικά γεγονότα συντελοῦνται στήν Ἐκκλησία, ἀλλά συνήθως παραμένουν ἄγνωστα στούς πολλούς. Τό Ἅγιο Πνεῦμα, μυστηριωδῶς, ἀθόρυβα κατευθύνει καί ἀνακαινίζει κάθε καλοπροαίρετη καί δεκτική ψυχή. Ἡ πηγαία χαρά καί ἡ ἐπιθυμία τῶν κατηχούμενων, εἶναι νά τελειώσει ἡ περίοδος τῆς «σπουδῆς» τους στά τῆς πίστεως καί νά ἐνδυθοῦν γρήγορα τούς λευκοὺς χιτῶνες, ὥστε διά τοῦ Βαπτίσματος νά ἐγκολπωθοῦν τόν Μεσσία Ἰησοῦ Χριστό.

Ἀνθρώπινο εἶναι νά μὴν ἔχουν προλάβει νά κατανοήσουν μέ τήν πεπερασμένη λογική τους τό νόημα καί τό μέγεθος τῆς δωρεᾶς αὐτῆς. Ἐσωτερικά, ὅμως, μέ τά μάτια τῆς ψυχῆς αἰσθάνονται τήν πνευματική διάστασή του. Νιώθουν ὅτι ἀπέκτησαν αὐτό πού τούς ἔλειπε, προκειμένου νά ὁλοκληρωθοῦν. Ὡς ὁλοκληρωμένα, πλέον, μέλη, ἐντάσσονται στό σῶμα τῆς Ἁγίας Ἐκκλησίας, ὥστε νά μποροῦν νά συμμετάσχουν στά Μυστήριά της, λαμβάνοντας τήν ἀγιαστική καί σωστική ἐπενέργεια καί εὐλογία τους.

Εὐκόλα τό διακρίνει κανεῖς στά πρόσωπα τῶν νεοφώτιστων, πού λάμπουν ἀπό χαρά καί εὐχαρίστηση, διότι ἔγιναν πολῖτες τοῦ οὐρανοῦ καί κληρονόμοι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ. Ἡ ἱκανοποίησή μας, ὅλων ὅσοι ἐργαζόμαστε ὀφειλετικῶς στίς ἱεραποστολικές ἐπάλξεις, εἶναι ἡ σωτηρία τῶν ψυχῶν τῶν ἀνθρώπων γιά τούς ὁποίους ὁ Χριστός ἀπέθανε καί ἀνέστη!

† Ὁ Ἀνταναναρίβο καί Βορείου Μαδαγασκάρης Ἰγνάτιος

«τῶν δέ μαθητῶν καθὼς νύπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς... ἀδελφοῖς»

(Πράξ. ια' 29)

Ἀπό 1-07-2022 ἕως 30-09-2022 προσεφέρθηκαν στὸ Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τὰ παρακάτω χρηματικά ποσά γιὰ τὸ ἱεραποστολικὸ ἔργο ἀπὸ τοὺς:

Anagnostopoulou Joanna 150 • Economou Georgia 70 • Tsina Frideriki 100 • Ἀθανασίου Παναγιώτα 15 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3211) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3127) 20 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3204) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3627) 600 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3622) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3796) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2821) 5.000 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2845) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3607, 3608) 100 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 2859) 100 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2070) 90 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3210) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3628) 50 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2075) 90 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3207) 30 • Ἀνώνυμο (Α.Α. 2079) 90 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3218) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3615) 30 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3616) 50 • Ἀνώνυμο (Γ.Ε. 3617) 50 • Ἀποστόλου Ἀθηνᾶ 560,5 • Βιλλιώτου Μαρία 20 • Βλαχιώτη Βασιλική 100 • Βόσικα Δημήτριο 300 • Βυτανιώτη Ἀστερόπη 40 • Γεωργάτου Δημήτρα 50 • Γεωργιάδη Παναγιώτη 40 • Γιαννοπούλου Παναγιώτα 20 • Γιαφέντη Κυριακή 20 • Γκίκα Πέτρο 15 • Γραμματικοῦ Σουλτάνα 100 • Δανηλίδη Χρῆστο 10 • Δεληγιώργη Κων/νο 60 • Δημητρίου Νίκη 50 • Δήμο Χαρίλαο 500 • Δρακάκη Μαλ. 300 • Δρακουλάκη Μενέλαο 100 • Εὐαγγελάτου Βασιλική 20 • Ζαρκαδούλα Ἰωάννη 200 • Ζαφειρόπουλο Χρῆστο 43 • Ζέζα Νικόλαο 50 • Ζέρβα Ἀγγελική 20 • Ζυμπιρικᾶκη Ἀναστάσιο 5 • Ζωχίου Δέσποινα 100 • Ἡλιοπούλου Γεωργία 50 • Ἡσυχαστήριο «Οἱ Ἁγ. Θεόδωροι» 30 • Κακαράτζα Ἀντώνιο 30 • Καλύβα Ἑλένη 100 • Κανδαράκη Ἀντώνιο 100 • Καντιδάκη

Ἰωάννη 90 • Καραθεοδῶρου Ἑλένη 50 • Καρβέλα Παναγιώτη 100 • Καρυώτου Χαριτίνη 50 • Κατσίκη Ἰωάννη 30 • Κελαθανάση Ἀργυρώ 55 • Κηρύκου Στυλιανή 50 • Κοριλλή Ἑλένη 10 • Κοτοπούλη Ἀνδρέα 20 • Κούνδη Νικόλαο 150 • Κουνιάκη Ἰουλία 100 • Κουτσογιάννη Ἀγγελική 150 • Κουτσογιάννη Δήμητρα 120 • Κουτσόδοντη Κων/νο 300 • Κωνσταντοπούλου Βούλα 40 • Κωστοπούλου Παναγιώτα 30 • Λεβεσάνο Νικόλαο 100 • Λεφάκη Ἑλένη 10 • Λιβιεράτου Δημήτρα 50 • Λυμπέρη Ἀρίστο 39 • Λυμπέρη Δημήτριο 4 • Μαζωνάκη Ἑλένη 100 • Μακρή Κων/να 20 • Μαραγιάννη Νικ. 40 • Μαργαρίτη Κων/νο 10 • Μαστέλλου Εὐγενία 50 • Μαστορίδη Κων/νο 200 • Μαυροπούλου Αἰκατερίνη 100 • Μαύρου Ἑλένη 20 • Μαχαίρα Μαρίνα 100 • Μούλτο Γεώργιο 10 • Μπακαούκα Αἰκατερίνη 20 • Μπαλῆ Χρυσούλα 40 • Μπίρκου Ἄννα 30 • Μπούκουρα Χρῆστο 300 • Οἰκονόμου Παναγιώτη 2,5 • Παντζοπούλου Ἀδαμαντία 100 • Παπαδημητρίου Ἀπόστολο 100 • Παπανικολάου Νικ. 20 • Παπαϊωάννου Ἀγγελική 100 • Πατρινό Νικόλαο 50 • Περδικούρη Ἀγγελική 20 • Περισοράτη Κων/νο 100 • Πετρή Κώστα 10 • Πιπεράκη Γεώργιο 1.000 • Πρυμικήρη Σταῦρο 20 • Ρόζο Παναγιώτη 100 • Σαπουνίδου - Κίτσιου Βασιλική 40 • Σαραβάνου Βασιλική 50 • Σολομωνίδου Ἀνδρομάχη 30 • Σόφρα Ἑλένη 10 • Σταματέλο Ἰσίδωρο 20 • Σύλλογο «ΜΑΚΡΥΓΙΑΝΝΗΣ» 300 • Σωτηρόπουλο Φώτη 50 • Τόδουλο Ἀπόστολο 30 • Τραϊκάκη Σπυρίδωνα 200 • Τρουπσιδή Σταῦρο 52 • Τσαβοῦ Μαργαρίτα 50 • Τσαγανοῦ Πολυξένη 60 • Τσουράκη Σταυρούλα 45 • Τυριτίδου Αἰκ. 20 • Χαμουρούδη Λαμπρινή 40.

Επιμέλεια: Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης

Ευχαριστήρια ἐπιστολή	2
Έργασίες τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τοῦ Πατριαρχείου Ἀλεξανδρείας Ἀπό τό Πατριαρχεῖο Ἀλεξανδρείας	3
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΣ (ἓνα κείμενο τοῦ 1901) Μ.Σ.Π.	6
Τά κύρια προβλήματα καί ὁ χαρακτήρας τῆς ρωσικῆς ὀρθόδοξης ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς. Δυτική μή ὀρθόδοξη Ἱεραποστολή.....	7
Ένημέρωση γιά τό ἐπιτελούμενο ἱεραποστολικό ἔργο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Νέας Ζηλανδίας Πρωτοπρεσβύτερος Ἀντώνιος Μπαφαλοῦκος, Δρ. Ἱεραποστολικῆς. ...	11
50 χρόνια Ἀρχιερωσύνης τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Τιράνων, Δυραχίου καί πάσης Ἀλβανίας κ. Ἀναστασίου Ἐπιμέλεια Γ.Έ.Τ.	17
«Ἡ Ὄρθόδοξη Ἐκκλησία ἀγκαλιάζει ὅλους τοὺς ἀνθρώπους» Ὁ Πατριάρχης Ἀλεξανδρείας στή Ρουάντα Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Μπουρούντι καί Ρουάντας	22
«Ὁ Πατριαρχικός Θρόνος Ἀλεξανδρείας ἦταν, εἶναι καί θά παραμείνει ἡ μόνη κανονική Ἀνατολική Ὄρθόδοξη δικαιοδοσία στήν Ἡπειρο» Ἀπό τήν Ἱερά Μητρόπολη Νιγηρίας	25
Θεμέλιος λίθος Ἱεροῦ Ναοῦ Ἀγίας Ἄννης καί Ἀγίου Νεκταρίου στήν Ἐπισκοπή Κισανγκάνι Ἀπό τήν Ἐπισκοπή Κισανγκάνι	26
«...ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνί τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων, ἐμοί ἐποιήσατε» (Ματθ. κε', 40) † Ὁ Ἀντανανάριβο καί Βορείου Μαδαγασκάρης Ἰγνάτιος	28
Δωρητές Εὐάγγελος Δ. Ζουρδούμης	30

Πάντα τά ἔδνη

ΒΡΑΒΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

Έτος ΜΑ', τεύχος 164, Ὀκτώβριος - Νοέμβριος - Δεκέμβριος 2022
Τριμηνιαίο ἱεραποστολικό περιοδικό
ΚΩΔΙΚΟΣ 3536

• Πληροφορεῖ μέ τρόπο υπεύθυνο γιά τίς ὀρθόδο-
ξες ἱεραποστολικές προσπάθειες ἀνά τόν κόσμο.
• Ἐνημερώνει πάνω στήν πολύμορφη πραγματι-
κότητα τοῦ κόσμου, πού περιλαμβάνει τόσα ἔθνη
μέ ποικίλα προβλήματα καί χαρίσματα.

Ἰδιοκτήτης: Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας
τῆς Ἑλλάδος - Ἰωάννου Γενναδίου 14 - Ἀθήνα 115 21.

Ἐκδότης - Διευθυντής: Ὁ Μητροπολίτης Φαναρί-
ου κ. Ἀγαθάγγελος, Γενικός Διευθυντής τῆς Ἀποστο-
λικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Ἰασιού 1,
11521 Ἀθήνα.

Ἰδρυτής: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Τιράνων καί πάσης Ἀλβα-
νίας κ. Ἀναστάσιος. Διετέλεσε Διευθυντής κατά τά
ἔτη 1981-1992.

Υπεύθυνος ὕλης: Εὐάγγελος Ν. Μαρινόπουλος.
Σύνταξη - Ἐπιμέλεια ἐκδόσεως: Γραφεῖο Ἐξωτερικῆς
Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Καλλιτεχνική ἐπιμέλεια: Τμήμα Φωτοστοιχειοθεσίας
τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος.

Ἐπιστολές - Ἐμβάσματα: «PANTA TA ETHNI» Ἀπο-
στολική Διακονία, Ἰω. Γενναδίου 14 - Ἀθήνα 115 21 -
Τηλ. 210-7272.315-316.

Συνδρομή γιά 1 χρόνο:

Ἑσωτερικοῦ € 5
Κύπρου € 12
Εὐρώπης € 12
Λοιπές χώρες € 14
Γιά τοὺς φοιτητές καί μαθητές: € 2,50
Τιμή τεύχους € 1,25

* Τό ποσόν τῆς συνδρομῆς ἔχει συμβολικό χαρακτή-
ρα. Δέν ἀποσκοπεῖ μόνο στήν κάλυψη τῶν ἐξόδων
ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ, ἀλλά καί στή διαμόρφω-
ση υπεύθυνης ἱεραποστολικῆς συνειδήσεως. Γίνο-
νται δεκτές προαιρετικές προσφορές γιά τήν ἐκδοση
τοῦ περιοδικοῦ. Ἀριθμός Λογαριασμοῦ Ἑθνικῆς Τρα-
πέζης: 146/558074-94.

IBAN: GR0501101460000014655807494

**Παρακαλοῦμε θερμά, μετά ἀπό ὁποιαδήποτε κα-
τάθεση, νά ἐπικοινωνεῖτε πάντοτε μέ τό Γραφεῖο
Ἱεραποστολῆς.**

Προϊστάμενος Τυπογραφείου: Βασίλειος Μπίτσας.
Διεύθυνση: Πρωτομαγιάς 3 - 14568 Κρυσόνερι Ἀττικῆς

PANTA TA ETHNI (All Nations)

Year 41, No 164, October - November - December 2022

The aims of the quarterly magazine "Panta ta Ethni" are:
* To provide information in a responsible way on
Orthodox missionary efforts throughout the world.
* To arouse awareness of the multiform reality
of the modern world.

Publisher: Bishop of Phanarion Agathangelos, General
Director of Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

Founder: Archbishop of Tirana and all Albania
Anastasios Yannoulatos. He was editor during 1981-1992.

Editorial Board: Foreign Mission Office of Apostoliki
Diakonia of the Church of Greece.

Letters-Remittances: "PANTA TA ETHNI" (All Nations)
Apostoliki Diakonia, 14, Io. Gennadiou St. — 115 21
Athens — GREECE. Tel. +3210.7272.315-316.

Subscription for 1 year:

Greece € 5
Cyprus € 12
Europe € 12
Other countries € 14

Printed: By Apostoliki Diakonia of the Church of Greece.

